

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν
τὸ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν
ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
(Πράξ. 13'47)

Ἐκδοεῖς Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραρχοστολῆς Πατρῶν "Ὁ Πρωτόκλητος"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

“Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ,”

Γραφεία: Μιαούλη 68 - Τηλ. 329737 ΠΑΤΡΑ

ΦΩΣ
ΕΘΝΩΝ

14

ΤΕΘΕΚΑ ΣΣ ΕΙΣ ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ
ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΣ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ
ΕΩΣ ΕΣΧΑΤΟ ΤΗΣ ΓΗΣ
(ΠΡΑΞ. 13:47)

Έκδοσις Συλλογῆς Ὁρθόδοξοῦ Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Πατρῶν “Ὁ Πρωτοκλήτος,”

Ἰδρυτής καί ἐπίτιμος Πρόεδρος

ARCHIM. HARITON PNEUMATIKAKIS

MISSION ORTHODOXE

B.P. 1033 KANANGA - REP. DU ZAIRE

LA LUMIERE DES NATIONS

EDITION DE L' ASSOCIATION

DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»

68, RUE MIAOULI PATRAS GRECE

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ	10 ΔΡΧ.
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ	20 ΔΡΧ.
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ	50 ΔΡΧ.
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ	100 ΔΡΧ.

Διευθύνεται ἀπό Ἐπιτροπή. Ὑπεύθυνος Νικ. Σίμος

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση: Γ. Τσιβεριώτης ΕΠΕ
Λούβαρη 11 - Περιστερί - Ἀθήνα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1979-1981

Νικόλαος Σίμος, δικηγόρος, Πρόεδρος.
Εὐαγγελία Καρασπηλίου, Ἀντιπρόεδρος.
Δημ. Πουρνάρας, δημ. ὑπάλλ., Γεν. Γραμμα-
τεὺς.
Ἀναστάσιος Ρουμελιώτης, δικηγόρος, Ταμίας.
Δημ. Χρυσανθακόπουλος, ἀρχιτέκτων, Σύμ-
βουλος.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀθανάσιος Σπυρόπουλος, γεωπόνος.
Ἀλέξιος Κάλλιτρος, ἔμπορος.
Παρασκευᾶς Παναγιωτόπουλος, φυσικός.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ:

1. Ὁ Κύριος διδάσκων: Τοιχογραφία στό Πρω-
τάτο τῶν Καρυῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἔργο
τοῦ μεγάλου ἀγιογράφου κυρ-Μανουήλ Παν-
σελήνου.
2. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε Χριστόν ἐν-
εδύσασθε». Ὁμαδική βάπτισις στό Ναό τοῦ
Ἁγίου Νικολάου τῆς Σεούλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

● ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ... Χ.Π.	3
● ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ... ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Δημ. Πουρνάρα	4
● ΙΔΡΥΜΑ - ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ «ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ» Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Τιμοθέου	5
● ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ. Χ.Π.	6
● ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ. Χ.Π.	7
● ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΕ ΟΛΟΥΣ Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ Χ.Π.	8
● ΤΣΙΚΑΠΑ-ΜΠΟΥΖΙΜΑΪ. Χ.Π.	9
● ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΗΘΟΣ. Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Ἀναστασίου	10-11
● ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ	12-13
● ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΟΡΦΑΝΑ Ἀρχιμ. Σωτηρίου Τράμπα	14
● ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΑΝΟΙΞΕΩΣ ΣΤΗ ΣΕΟΥΛ Σ.Τ.	15
● «ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥ- ΜΑΤΟΣ»	16
● ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ	17
● ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟ- ΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑ. Διακόνου Νεκταρίου Κέλλη	18-19
● ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:	19
● ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΛΟΥΜΠΟΥΜΠΑΣΙ.	19
● «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ	20-21
● ΔΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑ- ΝΑΓΚΑ	21
● ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΝΕΑ Στλ. Ε. Μπουρ- μαπάκη	22-23

Δεύτε λάβετε φῶς...

Λίγο πρὶν δοθῇ ἡ ὑλὴ τοῦ περιοδικοῦ στό τυπογραφεῖο ἐλήφθη ἐπιστολή ἀπό τόν π. Χαρίτωνα, γραμμένη ἀνήμερα τό Πάσχα.

Κρίναμε σκόπιμο, ἂν καί ἡ ἐπιστολή ἦταν προσωπική, νά δημοσιεύσουμε τό μεγαλύτερο μέρος τῆς, πού τόσο χαρακτηριστικά περιγράφει τόν ἑορτασμό τῆς Ἀναστάσεως στήν Κανάγκα.

Κανάγκα Πάσχα 1979
22-4-79

Χριστός Ἀνέστη

«...Τήν ἔνδοξη Ἀνάστασι Του ἑορτάσαμε σήμερα μέ πᾶσα λαμπρότητα, Πάσχα Μέγα, Πάσχα Μυστικό ἐκάναμε κι ἐμεῖς ἐδῶ. Ἐντύπωσι μούκανε στήν Πασχαλιάτικη θ. Λειτουργία ἡ συρροή, πού καίτοι νύχτα πυχτή, φῶς ἠλεκτρικό δέν ὑπῆρχε πουθενά ἡ Κανάγκα ἦταν βυθισμένη στό σκοτάδι ἐντούτοις πλῆθος συνέρρευσε. Ὅταν κατά τίς 10,15 φτάσαμε, ἡ αὐλή ἦταν πλημμυρισμένη καί εἶχαν ἀνάψει ἓνα λούξ. Μπήκαμε μέσα μόνο οἱ ἱερεῖς· ὁ κόσμος ἔμεινε ἔξω κατά τίς 11 ἐπετράπη ἡ εἴσοδος, ἀνοιξαν οἱ πόρτες· ἐμπήκαν ὄλοι, γέμισε ἀσφυκτικά ὁ Ναός· δέν ἀκούστηκε «τοιμουδιά» ὡς τίς 12 παρά 15', πού ἔσβησαν καντήλια καί κεριά τῆς Ἁγ. Τραπέζης καί Προθέσεως καί ἀκούστηκε ἡ πρόσκλησις «Δεύτε λάβετε φῶς». Μοῦ ἔκανε τοῦτο κατάπληξι. Κανείς ψίθυρος, κάναμε τή προσκομιδή μέ ἀπόλυτη ἡσυχία, δέν ἀναγκαστήκαμε νά πούμε ἓνα, σ σ ... νά παρακαλέσωμε νά ἡσυχάσουν κ.λ.π. κ.λ.π.

Μέ ἀπόλυτη τάξι βγήκαν οἱ πιστοί ἔξω καί παρακολούθησε «ὁ πρωτόγονος κόσμος» τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἁγία Ἀνάστασι Του, χωρίς κροτίδες, πυροβολισμούς, ἀσχημίες... μέσα στή σκοτεινή καί ἡσυχῆ ἁγία νυκτιά μέ συμμετοχή στό μέγα γεγονός καί ἀληθινή χαρά, ἀναστάσιμη χαρά, πού τήν χρωμάτιζε ὁ ἐνθουσιασμός τῆς χορωδίας καί τῶν κεριῶν πού κρατοῦσαν ἡ ἀμυδρά καί σιγανή λάμψις.

Καί ὕστερα μέ τήν αὐτή τάξι καί ἡσυχία μπήκαν ὄλοι, χωρίς καμμιά ἀπολύτως διαρροή γιά νά συμμετάσχουν στήν ἀναστάσιμη θ. Λειτουργία καί νά πάρουν μέρος στό ποτήριο τῆς Ζωῆς.

Ἐσχημάτισαν –μόνοι τους– ἀνευ προτροπῆς καί παρακινήσεως τρεῖς γραμμές: ἄνδρες γυναῖκες παιδιά· καί προσήρχοντο ἀθύρυβα καί κοινωνοῦσαν ἀπό 3 ἁγία ποτήρια. Ὁ π. Ἀνδρέας τούς εἶπε στήν ἀρχή προσοχή μή μῆ κανεῖς στή γραμμή πού δέν ἔξομολογήθηκε... ἄδικα, τοῦ εἶπα ψιθυριστά, κάνεις αὐτή τή σύστασι, γιατί δέν τό τολμά κανεῖς. Ὅταν δέ διαβαζότανε ὁ λόγος τοῦ Ἱ. Χρυσόστομου ἀπό τόν π. Ἀνδρέα σείστηκε ὁ Ναός ἀπό τά συνεχῆ ἐπιφωνήματα ἀπ' ὄλους! «AMER» ἐπικράνη! (ὁ ἄδης δηλ.) EST RESSUSCITE Ἀνέστη!

Παρευρέθησαν, λέει ὁ π. Ἀνδρέας, καί πολλοί Καθολικοί καί Προτεστάντες γιά νά δοῦν τό Πάσχα τῶν Ὁρθοδόξων.

– Μείναμε κατάπληκτοι, τοῦ εἶπαν δέν ξανάδαμε τέτοια Ἀνάστασι, δέν μπορούσαμε νά φανταστοῦμε τέτοια ἀκολουθία καί τέτοια λειτουργία. Ὅταν ἔξω διαβάστηκε τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως στά λόγια «...ἡγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε...» νομίσαμε πῶς τόν βλέπουμε ἀνιστάμενον στούς οὐρανοῦς...

– Συγχαρητήρια, συγχαρητήρια, συγχαρητήρια στήν Ὁρθοδοξία τοῦλεγαν καί τοῦ ξανάλεγαν..

Τήν Μ. Πέμπτη εἶχε κοινωνήσει πλῆθος παιδιῶν. Διπλάσιο καί τριπλάσιο πλῆθος παιδιῶν σήμερα καί νά δῆτε πῶς κοινωνοῦν, πῶς ἀνοίγουν τά «πρωτόγονα» αὐτά πλάσματα τό στόμα τους! Τά χαιρεσαί ἡ τά χρυσά μου λέει ἡ SOEUR.

Ἐπὶ ἄνω κατά τίς 10 τό πρῶι κάτω ἀπό τό παχύσκιο δένδρο τῆς αὐλῆς μας κάθισαν 100 παιδιά καί μεγαλύτεροι –τά στελέχη μας– γιά νά πάρουν τό πασχαλιάτικο γεῦμα. Κασικία –τά ἄρνια ἐδῶ εἶναι ἀδύναμα καί σπανίζουν– εἶχαν παράπλευρα ψηθεῖ ἀπό τό πρῶι καί μοιράστηκε σ' ὄλους μιά χορταστική μερίδα νόστιμη καί εὐωδιαστή. Ἐπικολούθησαν ὕμνοι καί τραγούδια χαράς καί ἀγαλλιᾶσεως καί λόγια ἐπίκαιρα, πού δέν μπορούσα νά τά συγκρίνω μέ παλαιές δικές μας ἐκδηλώσεις ἐδῶ κι' ἐκεῖ καί δὴ ἐκεῖ στή ἀλησμόνητη κατασκήνωσί μας τήν «Ἄγκυρα».

Ἐνας ἀπλούς καί ἀτόπιος Ὁρθόδοξος Χριστιανισμός ἀνατέλλει, εἶπα, στήν «πρωτόγονη» αὐτή χώρα.

X. Π.

Παρά ταῦτα... Χριστός Ἀνέστη

Στό Πεκίνο λειτούργησε τό Πάσχα ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Ἀναστάσιος.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Ἀναστάσιος ἐτέλεσε τήν λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως στό Πεκίνο.

Ἐνα γεγονός ἰδιαίτερης σημασίας, πού παίρνει ἐξαιρετικές διαστάσεις, ἐντυπωσιάζει καί συγκινεῖ ἀφοῦ πρὶν ἀπό λίγο ἦταν ἀδύνατο καί νά τό διανοηθεῖ κανεῖς, ἔλαβε χώρα τό Πάσχα πού πέρασε.

Ὁ καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης κ. Ἀναστάσιος (Γιαννουλάτος), ἐτέλεσε τήν λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως στήν Ἑλληνική Πρεσβεία τοῦ Πεκίνου. Σέ μιά πόλη ὀκτώ ἑκατομμυρίων, πρωτεύουσα μιᾶς ἀχανοῦς χώρας, πού οἱ κατοικοὶ τῆς ξεπερνοῦν τά ὀκτακόσια ἑκατομμύρια, «δέν συμμερίζονται τήν ἐλπίδα καί τήν βεβαιότητα πού δίνει ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ» ἀκούστηκε τήν ἴδια στιγμή πού σέ ὀλόκληρο τόν Ὀρθόδοξο κόσμο διασαλπίζονταν τό χαρμόσυνο μήνυμα, ἡ χαρμόσυνη νικητήρια ἰαχή:

Χριστός Ἀνέστη!

Ἱστορικό ἀκόμη θεωρήθηκε τό γεγονός αὐτό γιατί στό ἄβατο, γιά κληρικούς, κινέζικο ἔδαφος πάτησε γιά πρώτη φορά Ἑλληνας ἐπίσκοπος. Καί γιά τόν λόγο αὐτό σάν μιά πρωτότυπη ὄσο καί ἐνδιαφέρουσα εἶδηση μεταδόθηκε σ' ὄλο τόν κόσμο ἀπό τό ἐπίσημο πρακτορεῖο «Νέα Κίνα».

Ὁ ἴδιος ὁ ἐπίσκοπος, γνωστός ὄχι μόνο ἀνά τό πανελλήνιο γιά τή θρησκευτική καί ἀκαδημαϊκή του δραστηριότητα, ἀλλά καί πέρα ἀπό αὐτό γιά τήν ἀξιοπρεπῆ ἐκπροσώπηση τῆς Ἐκκλησίας μας στά πέρατα τοῦ κόσμου, μέ τήν πολύπλευρη πολυμάθεια του θά πεί γι' αὐτή τήν καινούργια του ἐμπειρία μέ δηλώσεις του στήν ἐφημερίδα «Τά Νέα» τῆς 14-5-79:

«Νοιώθω ἕνα δυνατό συναίσθημα, ὅταν μέσα στήν αὐλή τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, κάτω ἀπό τή σημαία μας, μιά χούφτα Ἑλληνες μετά ἀπό ἕνα μακροχρόνιο θρησκευτικό ἀποκλεισμό κάνουν Ἀνάσταση. Τή μεγάλη στιγμή τῆς Χριστιανοσύνης ἐκεῖ στήν καρδιά ἑνός κοιμισμένου Πεκίνου συνειδητοποιῶ ὅτι μιά ἀπέραντη χώρα ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων κατοίκων δέν συμφωνεῖ μέ τήν ἀποψή μας, ἔχει δική της θρησκευτική συνείδηση, ἀκολουθεῖ τό δικό της δρόμο, μέ πνίγει μιά συγκίνηση πρωτόγνωρη. Ὑψώνω τή φωνή καί λέω: Παρά ταῦτα - Χριστός Ἀνέστη!

Ἐνδιαφέρουσες εἶναι ἀκόμη οἱ παρατηρήσεις του ὅταν μακριά ἀπό τίς ἐπισημότητες ἔρχεται σέ ἄμεση ἐπαφή μέ τό πλῆθος πού στή δική μας φαντασία ἔχει ταυτιστεῖ μ' ἕνα ἐξωτικό μῦθο ὅταν διαπιστώνει ὅτι «δέν πεινάει σήμερα ὁ κινεζικός λαός, τό βιοτικό ἐπίπεδο ἔχει ἐξασφαλισθεῖ γιά ὄλους τούς κινέζους...»

Γιά τό κινέζικο πείραμα «μπροστά στό ὅποιο αἰσθάνεται δέος, ἀλλά ζητάει τήν εὐκαιρία νά τό δεῖ, νά τό ζήσει καί τό λαό γιά τόν ὅποιο πολλά ἔχουν γραφεῖ τά τελευταῖα χρόνια, προσπαθεῖ νά τόν καταλάβει, νά τόν ἀγαπήσει μέ ἀνοιχτά τά μάτια καί τήν καρδιά...»

Καταλήγει ἔτσι στή διαπίστωση ὅτι «ἀκόμη κι ἂν κάθε κινέζος, στήν πιά πολυάνθρωπη χώρα τοῦ κόσμου, ἔστω κι ἂν περιστοιχίζεται ἀπό ἕνα προσωπικό σινικό τεῖχος, δέν μπορεῖ νά ζήσει μόνος». Ἐχει ἀνάγκη καί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων γύρω καί πέρα ἀπ' αὐτόν. Γι' αὐτό ἄρχισε τά ἀνοίγματα στόν ὑπόλοιπο κόσμο».

Ἐπῆρξε ἐξ ἄλλου ἐντυπωσιακή ἡ παρουσία του καθ' ὄλο τό διάστημα πού ὁ Ἑλληνας Ἱερωμένος ἔμεινε στό Πεκίνο, ἔτσι «ντυμένος μέ τά μαῦρα ράσα καί μακριά γενειάδα». Γι αὐτό τά ἐρωτήματα σάν αὐτά: Πούθε ἔρχεται αὐτός ὁ μαυροφορεμένος; Πῶς βρέθηκε στή Κίνα; Γεννήθηκαν εὐλογα στήν ἀνάμιξη του μέσα στό πλῆθος καί στήν ἐπαφή του μέ τούς ἀνθρώπους τῆς. Ἐνας πειρασμός στόν ὅποιον δέν ἄντεξε οὔτε ὁ Ρώσος πρεσβευτής, ἀπομονωμένος ἀπό τίς γνωστές Σινοσοβιετικές διαφορές.

– Μήπως θά δημιουργηθεῖ καμιά Ἱεραποστολή; Ρωτάει μέ... ἐνδιαφέρον:

Ἐξοχ, τό ταξίδι ἔγινε μόνο γιά τή Θ. Λειτουργία τοῦ Πάσχα στήν Ἑλληνική Πρεσβεία.

Ναί... Μόνο γιαυτό. Ὅμως ἡ παρουσία τῆς Ἑλλάδος, στό πρόσωπο τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου γίνεται πιά αἰσθητή. Καί ἡ Ὀρθόδοξη μαρτυρία ἐπιχειρεῖ ἕνα βῆμα. Δειλό, ἀνεπαίσθητο, μπροστά στήν ἀπεραντώσνη μιᾶς ἀτέλειωτης χώρας πού ἀγνοεῖ τήν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Πού, ποιός ξέρει; Ἴσως ἀκολουθήσουν καί ἄλλα...

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

– Ὁ χώρος ὅπου ἔγιναν οἱ ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἑβδομάδος στήν Ἑλληνική πρεσβεία.

—Ο Σεβ. κ. Τιμόθεος* στην Κανάνγκα, δείχνει ιδιαίτερη στοργή στα παιδιά.

ΙΔΡΥΜΑ-ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ «ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ»

Από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Τιμόθεο λάβαμε τή δημοσιευμένη ἐπιστολή τήν ὁποία ἀπηύθυνε σέ ἄρκετους ἀποδέκτες, προκειμένου νά τούς γνωρίσῃ τήν ἐπιθυμία του πρὸς σύστασιν τοῦ Ἰδρύματος - Κέντρου «ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ» * καί νά τούς καλέσει σέ συμπράξασαι.

Συγαίρομε τόν Σεβασμιώτατο γιά τίς ὥραϊες προσπάθειές του χάριν τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχία.

Ἐπίσης, δημοσιεύουμε καί τό «Καταστατικό» τοῦ ὑπό σύστασι Ἰδρύματος.

Συνιστᾶται εἰς τήν Μητρόπολιν Κεντρώας Ἀφρικῆς, ἔδρα ΚΙΝΣΗΑΣΑ τῆς Δημοκρατίας τοῦ ΖΑΙΡΕ
ΙΔΡΥΜΑ-ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ

ὑπό τήν ἐπωνυμία «ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ»

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος:

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Δημοκρατίας τοῦ ΖΑΙΡΕ ΚΙΝΣΗΑΣΑ.

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἡ παροχή ὑποτροφιών διά σπουδᾶς εἰς Ἀνωτέρας καί Ἀνωτάτας Σχολάς τοῦ ΖΑΙΡΕ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἴτοι Πανεπιστημιακάς, Πολυτεχνικάς, Ἀκαδημίας (Διδασκαλικάς,

* Ὁ Παναγῆς Ποτάγος, Ἕλληνας, Ἰατρός - Ἐξερευνητής (1838-1903), περιήλθε πολλές ἀγνωστες γῆρας καί τέλος τό Κογκό, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς τόν περιβάλλον με μεγάλη ἐκτίμησι καί ἀγάπῃ, γιά τὰ ἀνθρωπιστικά τόν αἰσθήματα, τήν ἀνιδιοτελεῖ βοήθειά τόν στούς ἀσθενεῖς τούς ὁποίους ἐγγάτηεν, τήν ἀπλοτητά του καί τή συμπαράστασι τόν στά πολλαπλά προβλήματα τούς.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ἈΦΡΙΚΗΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΚΙΝΣΗΑΣΑ, 31.8.1978

В.Р. 11097

* Αριθμ. Πρωτ. 460

Ἐξοχότητά σου, Ἀπό τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου εἰς τήν Μητρόπολιν Κεντρώας Ἀφρικῆς τήν προσοχήν μου, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐστρεψα εἰς τήν σύστασιν ἑνός Ἰδρύματος ὑπὸ τήν ἐπωνυμίαν:

ΙΔΡΥΜΑ-ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ

«ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ»

Ἡ ἰδέα αὕτη ἐγένε μετὰ χαρᾶς ἀποδεκτὴ ἀπὸ πολλοὺς παρόντους Ὀρθόδοξους Ἕλληνας τοῦ Ζαῖρ, ἀλλά καί τῆς Μητροπολιτικῆς Ἑλλάδος καί ἄλλων ἐν Εὐρώπῃ.

Μεταξὺ τούτων ἀγαθῶς ἀποδέκτης τῆς προτάσεώς μου αὐτῆς καί ἠθικῶς ἐνισχυτῆς ὑπῆρξατε καί σεῖς.

Ἀπευθυνόμενος σήμερον πρὸς σᾶς με τήν παροῦσαν ἐπιστολήν με τήν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀπήχησις ἦν εὖρεν ἡ σκέψις μου εἰς σᾶς ὀχι μόνον παραμένει ἡ αὐτή, ἀλλά καί προθυμότερον θά δευχθῆ τό ἐνόδιαφέρον σας πρὸς πραγμάτωσιν τῆς παρακαλῶ ὅπως δευχθῆτε νά συγκαταριθμηθῆτε μεταξὺ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ ἀποδοχή τῆς προτάσεώς μου ἀπὸ μέρους σας δι' ἐμέ θά ἦτο χαρὰ καί ἱκανοποίησις, διὰ σᾶς δέ τιμῆ, ὡς θέλω νά πιστεύω, νά συγκαταλέγεσθε μεταξὺ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν καί ἠθικῶν συμπαραστατῶν καί οἰκονομικῶν ἐνισχυτῶν τοῦ ἀγαθᾶ σκοποῦμένου διὰ τήν χάραν εἰς τήν ὁποίαν ζῶμεν, ἐργαζόμεθα καί εὐδοκιοῦμεν οἰκονομικῶς καί προωρινζόμενόν τήν δνοσον τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἰθαγενούς Ὀρθόδοξου Νεολαίας, εἰς τήν προκοπήν καί πρόδσον τῆς ὁποίας θά ἀφιερῶθῃ ἡ ὅλη προσπάθεια τοῦ Ἰδρύματος.

Τόν σκοπόν σᾶς ἔχω ἤδη ἀναπτύξει προφορικῶς, ἐν καιρῷ δέ θά λάβετε τὰς λεπτομερείας καί γραπτῶς.

Εὐχαριστῶν σας διὰ τήν ἀποδοχήν καί τήν θερμὴν κατ' ἄμφω συμπράξασιν εἰς τό Ἰδρυμα μένω,

Μετ' εὐχῶν καί ἀγάπης πολλῆς
ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος

Ὁ Κεντρώας Ἀφρικῆς Τιμόθεος

+ ὁ Κεντρώας Ἀφρικῆς Τιμόθεος

Καλλιτεχνικάς, κλπ.) Τεχνικάς καί ἄλλας, νέων καί νεανίδων, προερχομένων ἐκ τῶν ἰθαγενῶν Ὀρθόδοξων καί διακρινομένων διὰ τήν διάθεσιν των νά ὑπηρετήσουν ὠφελίμως τήν Δημοκρατία τοῦ ΖΑΙΡΕ, τόν λαόν τοῦ ΖΑΙΡΕ καί νά προβάλλουν τήν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν.

2. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Μορφωτικῶν Σχέσεων ἐπὶ διακρατικοῦ ἐπιπέδου ΖΑΙΡΕ «Ἑλλάδος καί διαχριστιανικοῦ ἐν πνεύματι οἰκουμενικῷ.

3. Τό ΙΔΡΥΜΑ-ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ «ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΟΤΑΓΟΣ» θά περιλαμβάνῃ: α) Κέντρον Ἑλληνικῶν Σπουδῶν. Δηλαδή ἐν αὐτῷ θά διδάσκεται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, δι' ὅσους ἐκ τῶν νέων καί νεανίδων Ζαῖρουθᾶ θά ἤθελον νά ἐκμάθουν αὐτήν, β) Βιβλιοθήκην Ἑλληνικῶν καί Γαλλικῶν ἐκδόσεων μετ' Ἀναγνωστήριον δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως, ὅσους θά ἐπεθύμουν νά κάμουν χρῆσιν τῆς Βιβλιοθήκης. Τό Ἰδρυμα θά δέχεται οἰκοτρόφους περιορισμένου ἀριθμοῦ, θηλέων ἢ ἀρρένων.

Οἱ ἐκ τῶν ὑποτρόφων διακριθησόμενοι πτυχιούχοι τῶν ἄνω ἀναφερθεισῶν Σχολῶν, κατόπιν διαγωνισμοῦ, θά ἐπιλέγωνται διὰ περαιτέρω μετεκπαίδευσιν πρὸς ἀπόκτησιν διδακτορικοῦ διπλώματος καί θά ἀποστέλλωνται, ὡς ὑπότροφοι καί πάλιν τοῦ Ἰδρύματος, εἰς Γαλλοφώνους Σχολάς, ἢ ἐφ' ὅσον εἶναι κάτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καί ἐπιθυμοῦν εἰς Ἑλλάδα.

Διευθυνσις τοῦ Ἰδρύματος: Τό Ἰδρυμα θά διευθύνεται ὑπὸ Ἑλληνας φιλόλογου ἢ θεολόγου, κληρικοῦ ἢ λαικοῦ, καθηγητοῦ γνώστου τῆς γαλλικῆς, βοηθουμένου ὑφ' ἑνός

-Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικής κ. Τιμόθεος ἀνάμεσα σούς ἰθαγενεῖς κληρικούς τῆς Κανάνγκα.

Ἐκεῖνο πού χρειάζεται

Στὴν Κανάγκα, ὅπως καὶ ἄλλοῦ, εἶναι ἡ δημιουργία ἱερῶν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Αὐτὸ συνέχει τὸ κλιμάκιό μας, τὴν ἀπέραντη περιοχὴ μας.

Χωρὶς αὐτοὺς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε. Ἡ ἐδραίωσις καὶ ἐξάπλωσις τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν γίνε-ται ἄλλοιῶς.

Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθουν ἱερεῖς καλοὶ, πιστοὶ, σεμνοὶ καὶ μὲ ἀυταπάρνησι... Αὐτοὶ θά-ναι οἱ φυτευτὲς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οἱ προστάτες τῆς στὸν φιλόξενο αὐτὸ τόπο, μὰ δὲν ἔρχονται δὲν ἤρθε ἀκόμη ἡ ὥρα...

Ὡστόσο πρέπει τώρα -μὰ καὶ τότε- νὰ φανοῦν καὶ νὰ ξεπεταχτοῦν στελέχη καὶ ἱερεῖς ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν, αὐτόχθονες.

Αὐτοὶ, ὅταν καταρτισθοῦν καὶ ἐμποτισθοῦν μὲ τὸ

πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας θ' ἀποδώσουν πολλὰ. Οἱ ὁμογενεῖς τοὺς τὸ θέλουν καὶ τὸ ἀπαιτοῦν αὐτὸ, τὸ πανηγυρίζουν δὲ ἐπὶ ἡμέρας, μέγα γεγονός θεω-ροῦν τὴν χειροτονία ἐνός ἱερέως.

Θέλουν κι ἐμὰς τοὺς Ἕλληνας, πού μὰς βλέπουν ὄχι σὰν ἀποικιοκράτες καὶ ὡς ἀπὸ συμφέροντα ὑλικά φερμένους στὸν τόπο τοὺς. Θαυμάζουν τὴν Ἑλ-λάδα, τὸν πολιτισμὸ τῆς, τὴν γλῶσσα τῆς, στὴν ὁποία εἶναι γραμμένο τὸ Εὐαγγέλιο καὶ παραπο-νοῦνται, γιὰτὶ δὲν ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλ-λοι ἱερεῖς νὰ βοηθήσουν.

Γιὰτὶ ὅσοι καὶ νὰ βγοῦν καὶ χειροτονηθοῦν ἀπ' ἐδῶ, ὁ Ἕλλην Ὁρθόδοξος ἱερεὺς θάναί ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ καθοδηγός, ἡ δὲ Ἑλλάδα καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς ἡ μητέρα, ἡ χορηγός καὶ ἡ τροφός.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαος ἔκαμε ἐπίσημον ἐκκλησίαν στὰς 10 Μαΐου πέρυσι, πού ἐώρ-τασε τὴν 10ετίαν του, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ «νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ μεγάλο ἔργον, τὸ ὁποῖο ἔχει νὰ ἐπι-τελέσῃ εἰς ὅλην τὴν Ἀφρικανικὴν Ἠπειρον, ὅπου χιλιάδες ἰθαγενεῖς, ὡς τὰ ἐλάφια, ζητοῦν νὰ ἔλθουν καὶ νὰ σβήσουν τὴν δίψα τοὺς στὰ νάματα τοῦ Εὐαγ-γελίου τοῦ Χριστοῦ.

«Τὸ ἔργον εἶναι βαρὺ καὶ δύσκολον, διότι δὲν ἔχομεν ἱερεῖς καὶ ἱεραποστόλους. Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἴδρυσεν τὴν ἱερατικὴν Σχολὴν ἐν Ναϊρόμπι, ἀλλὰ δυστυχῶς ἄλλαι αἱ βουλαὶ τοῦ Κυρίου. Ἀπέθανε καὶ ἄφησε τὸ ἔργον ἡμιτελές.

Ἐμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ συνεχίσωμεν. Δὲν ἔχο-μεν οἰκονομικά μέσα.

«Διὰ τοῦτο μεταβαίω εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφέτος θὰ παρακαλέσω τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πά-σης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ νὰ μὲ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς, διὰ νὰ κατορθώσω νὰ ἀνοίξω τὸ Σχολεῖο αὐτὸ, καίτοι ἔχει ἰδρυθῆ πρό δετίας, δυσ-τυχῶς δὲν ἐλειτούργησε.

«Δι' αὐτὸ παρακαλῶ τὸν ἀγαπητόν μας Πρέσβυν νὰ εἰσηγηθῆ, ὅπως καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος μὲ βοη-θήσῃ.

«Ἄν θὰ ἀνοίξη ἡ Σχολὴ θὰ ἔχομεν ὡς ἱεραπο-στόλους καὶ ἱερεῖς.»

Εἶθε. Ἀμήν.

Χ.Π.

Ἐπιμελητοῦ καὶ ἐνός Γραμματέως.

Οἰκονομικοὶ πόροι: Τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως τοῦ οἰκονο-μικά μέσα θὰ ἐξασφαλίζονται ἐκ τῶν τόκων κεφαλαίου ἢ κληροδοτημάτων, τὰ ὁποία θὰ εὑρηθῆ κατατεθειμένα ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ΖΑΙΡΕ καὶ ἐκ δωρεῶν καὶ προσφορῶν ἐκ προσώπων, Συλλόγων, Συνδέσμων καὶ ἄλλων Ἰδρυμάτων κοινωνικοῦ χαρακτήρος, ὡς καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Κρατι-κῶν πηγῶν.

Διοικήσις τοῦ Ἰδρύματος: Τὸ Ἰδρυμα θὰ διοικεῖται ὑπὸ Ἐφορίας, συνισταμένης ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κεντρώας Ἀφρικής, ὡς Προέδρου, τοῦ Πρέσβευος τῆς Ἑλλάδος ἐν ΚΙΝΣΗΑΣΑ, ὡς Ἀντιπροέδρου τοῦ Προέδρου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῶν Ἰθαγενῶν Ὁρθοδόξων τῆς Κιν-σάσα, τῆς Προέδρου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐνορίας, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοι-νότητος, τῶν δύο Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν Ἐπιχειρηματιῶν Γιάγκου Παπαδοπούλου, Θωμᾶ Ντούνη, Ἀποστόλου Μαματά καὶ Γεωργίου Μουτάφη.

Ἐν περιπτώσει παρατήσεως, ἀποχωρήσεως ἢ θανάτου, ἡ ἀντικατάστασις τῶν τελευταίων τεσσάρων συμβούλων θὰ γίνετα δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Κεντρώας Ἀφρι-

κῆς.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Διοικήσεως θὰ συνέρχεται τακτικῶς δις τοῦ ἔτους, τὴν Ἀνοιξὶν καὶ τὸ Φθινόπωρον καὶ ὁσάκις ἤθελε κρίνη τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορίας, αἱ δὲ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας, ἐπικρατεῖ ἡ ἀποψις, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ψηφίσῃ ὁ Πρόεδρος.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας τοῦ Σεβ. Προέδρου τοῦτον ἀναπληροῖ νομίμως ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἰδρύματος ἐν γένει καὶ τὴν οἰκονομικὴν θὰ ἔχῃ ἡ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλε-ξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ.κ. Νικόλαος.

Τήρησις Λογιστικῶν Βιβλίων: Ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος τηροῦν-ται λογιστικά βιβλία: α) Βιβλίον Ταμείου, β) Καθολικόν, γ) Βιβλίον διπλοτύπων εἰσπράξεων δεόντως τεθεωρημένον καὶ δ) Βιβλίον ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

Εἰς περιπτώσειν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἢ περιουσία κι-νητῆ καὶ ἀκίνητος περιέρχεται εἰς τὴν Μητρόπολιν Κεν-τρώας Ἀφρικής διὰ παρεμφερεῖς σκοποῦς ἢ εἰς τὸ Πα-τριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

† Ὁ Κεντρώας Ἀφρικής Τιμόθεος

Τό Ποτήριον τῆς ζωῆς! Ἡ Λειτουργία στήν Κανάνα ἀπό τόν ἀρχιμ. π. Χαρίτωνά Πνευματικάκι καί τοὺς Ἱθαγενεῖς κληρικούς στό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, εἶναι τό ἱεραποστολικό ὄπλο!

Τό ἱεραποστολικό ὄπλο μας

Ἐδῶ στήν Καναγα δέν διαθέτομε αἰθουσες συγκεντρώσεων, ὀμιλιῶν, προβολῶν, οὔτε ἄλλωστε τά σχετικά μηχανήματα. Δέν ἔχομε στοιχειῶδες φαρμακεῖο-ιατρεῖο πρώτων βοηθειῶν, δέν ἔχομε μιά στοιχειώδη περίθαλψη γιά τά φτωχά, ξυπόλητα, σπυριασμένα ἀπό ἀβιταμίνωσι καχεκτικά, νηστικά παιδιά. Λυπόμαστε. Δέν μοιράζομε χρήματα, κάπου κάπου μιά καραμέλλα! καί κανένα παλιό ρουχάκι. Γιά νά προσελκύσωμε; Ὅχι γιά νά βοηθήσωμε. Ἀπό οἴκτο καί ἀγάπη. Ἡ Ὁρθοδοξία ἀλλοιῶς συνήθισε νά προσελκύη.

Ὁ Ἱεραποστολικός μας σταθμός εἶναι φτωχός σέ μέσα, μά πρό παντός σέ προσωπικό εἶναι ἓνα τίποτα, μπροστά στά μεγαθήρια τῶν ἄλλων δογμάτων πού ἔχουν παροικίες ὀλόκληρες εὐαγῶν ἰδρυμάτων. Καί ὁμως μᾶς ὑποβλέπουν!

Τῆ φτώχεια μας; Ὅχι τόν πλοῦτον μας! Ποιόν πλοῦτον μᾶς;

Τόν πλοῦτον τῆς Ὁρθοδοξίας μας!

«Τό μεταφυσικόν βᾶθος τοῦ λειτουργικοῦ!» Αὐτό τοὺς θαμπώνει. Ἡ Ὁρθόδοξος πνοή τῆς Θείας λατρείας μας, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς μας, πού τήν ὥρα ἐκείνη τῆς Θεολειτουργίας λειτουργός καί πιστός βρίσκονται μπροστά στό Θεό καί συνομιλοῦν μαζί Του.

Ναί τό βλέπομε, εἶναι πρᾶγμα χειροπιαστό σέ κάθε λειτουργική ἐκδήλωσι. Στίς δέ μεγάλες ἐορτές, τά Χριστούγεννα—ὡς ἐν παραδείγματι—βρισκόμαστε μπροστά στή φάτνη τοῦ τεχθέντος Ἰησοῦ, στή Βηθλεέμ, τήν ὥρα πού γεννιέται ὁ Χριστός! «Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Βηθλεέμ γεννάται ἐκ Παρθένου. Σήμερον—ὄχι σάν σήμερον—ὁ ἀναρχος ἀρχεται, καί ὁ Λόγος σαρκούται»

Τά Θεοφάνεια, παριστάμεθα ἐκεῖ, στόν Ἰορδάνη ποταμό, πού βαπτίζεται ὁ Χριστός ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο: Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Ἰορδάνη ἤλθε βαπτισθῆναι..

Ἐκεῖνα δέ τά ἀτελεῖωτα Σήμερον, τῆς εὐχῆς τοῦ Μ. Ἁγιασμοῦ, σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπό τοῦ ἰδίου πλάσματος...χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τό βάπτισμα ἐπείγεται κλπ. ἐπαυξάνουν τήν

ἐντύπωσι, πῶς τήν ὥρα αὐτή παριστάμεθα στό βάπτισμα τοῦ Κυρίου.

Ἐπίσης τῆ Μ. Παρασκευῆ παρευρισκόμεθα στό Γολγοθά, στή Σταύρωσι τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν τό βράδυ τῆς Μ. Πέμπτης, πού ὁ Ἐσταυρωμένος βασταζόμενος ὑπό τοῦ ἱερέως ψάλλοντος τό Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου.. ρίγη συγκινήσεως διαπερνοῦν τή ψυχὴ μας παρακολουθοῦντες ἐκείνη τήν ὥρα τό πάθος καί τή Σταύρωσι τοῦ Χριστοῦ.

Στήν δέ Ἀνάστασι, τῆ νύχτα ἐκείνη τῆς Λαμπροφόρο, ὅταν ἀκουστῆ τό Χριστός Ἀνέστη, ποιός μπορεῖ νά περιγράψῃ τά σκιρτήματα τῆς ψυχῆς τῆς χαρᾶς καί τῆς πανηγυρι τῶν πανηγύρεων πού ἀπλοῦται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν παρισταμένων καί μετεχόντων πιστῶν; Ἐκεῖνο τό ξέσπασμα, οἱ καμπάνες, οἱ μουσικές οὐ μὴν καί οἱ κροτίδες! τί ἄλλο διαλαλοῦν τήν ὥρα ἐκείνη;

Ἡ Θεία λειτουργία μας πού τελεῖται μέ φόβο Θεοῦ, ἀπό τόν πιστό λειτουργό, ὀμιλεῖ βαθεῖά στή ψυχῆ. Ἐχει μιά ἐπίδρασι οὐρανία, μουσική, φέρνει τόν ἄνθρωπο μπροστά στόν Θεό!

Ἴδου τό ὄπλο μας τό Ἱεραποστολικό, τό πῶς δυνατό καί ἀποτελεσματικό.

Ὁ Ναός μας ὁ ἱερός, πού τόν ἔχομε περιποιηθεῖ, ὅσο εἶναι δυνατόν, σέ τοῦτον τόν τόπον, ἡ Θεολειτουργία μας, πού προσπαθοῦμε νά γίνεταί μέ πᾶσαν προσοχήν καί εὐλάβειαν, βοηθούσης τῆς χορωδίας μας καί δῆ τοῦ Ἐκκλησιάσματος πού μέ παραδειγματική εὐλάβεια κι ἡσυχία συμμετέχει καί προσεύχεται. Ὡσαύτως καί ὁ παιδόκοσμος—θᾶναι 200 παιδιά μικρά 4-8 χρόνων σέ κάθε Θεολειτουργία, μαζεμένα μπροστά, ἡσυχά, πού κατά τήν ὥραν τῆς καθαγιασέως γονατίζουν ἀθόρυβα καί ἀρχίζουν ὅλα ἓνα ὑπόκωφο ψίθυρο, πού μόλις τόν διακρίνουν οἱ πλησίον εὐρισκόμενοι...αὐτά τά λαγιαρνάκια ἐκείνη τῆ φοβερῆ καί ἱερῆ ὥρα προσεύχονται ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων ἐκείνη τῆ στιγμῆ ἀνεβαίνει στόν Οὐρανό ἓνας θεσπέσιος ὕμνος-προσευχή. Ὅλα αὐτά ὀμιλοῦν καί τονίζουν τή δύναμι τῆς Ὁρθόδοξου λατρείας μας καί τήν ἐπίδρασί τῆς στίς ψυχές τούτου τοῦ κόσμου.

Τό ὀλιγόλεπτο κήρυγμα πού γίνεταί σέ κάθε λει-

Ἐντυπώσισε ὅλους ἡ τελετὴ τοῦ βαπτίσματος

Μιά βάπτισις στήν Κανάνγκα, ανάμεσα στίς ἄλλες ἐγίνε αὐτές τίς ἡμέρες στό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εικοσάδος παιδιῶν καί μεγάλων ὡς συνήθως, ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μά αὐτή-εἶχε κάτι τό ξεχωριστό. Ἦσαν παρόντες ὅλοι οἱ ἀνώτατοι δικαστικοί τῆς πόλεως: Πρόεδρος Πρωτοδικῶν, Πρόεδρος Ἐφετῶν, Γενικός Εἰσαγγελεὺς καί ἄλλοι ἐπίσημοι, ὡς καί οἱ ὑπάρχοντες λίγοι ὁμογενεῖς. Ἦσαν καλεσμένοι ἀπό τὸν ὁμογενὴ κ. Ἀνδρέα Πλιαχτούρα, πού βάπτισε τό παιδί του.

Ἐντυπώσισε ὅλους ἡ τελετὴ τοῦ βαπτίσματος

τουργία, ἡ ἐξομολόγησις, ἡ ἄλλη καθημερινὴ ἐπικοινωνία μέ παιδιά καί μεγαλύτερους ὠφελοῦν καί ἀπαραίτητα εἶναι... μά ἡ θ.λειτουργία-μυσταγωγία μας, ξεσηκώνει, προσελκύει, ἐγγίζει τὴν ψυχὴ βαθεία, φέρνει ἐπαναλαμβάνω τὸν ἄνθρωπο μπροστά στό Θεό! Καί ἀπό ἄλλα δόγματα ἐρχονται νά δοῦν τὴν λειτουργία τῶν Ὁρθοδόξων. Αὐτοὶ λένε ὕστερα ἐκστατικοί, δέν λειτουργοῦνε σάν ἐμᾶς αὐτοὶ ἔχουν τάξι, ἡσυχία, κουβεντιά ζοῦν μέ τό Θεό! Ἔτσι νά λειτουργοῦμε κι ἐμεῖς, εἶπε ἕνας ἀββάς στό Δεσπότη τους. Ὅσοι ζητοῦν νά γίνουν Ὁρθόδοξοι καί ἐπιμένουν...ἐλάτε τούς λέμε.

Τὴν Κυριακὴ στήν Ἐκκλησία μας 7.30 ἀρχίζομε. Ἐρχονται καί ὕστερα δέν θέλουν νά ξεκόψουν.

Γι' αὐτό ἐπιμένω πῶς αὐτό εἶναι τό Ἱεραποστολικό ὄπλο μας. Μ' αὐτό ἐπιτελεῖται τό μεγάλο ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς ἐδῶ.

Χ.Π.

στό βαπτιστήριο ἐκεῖ τοῦ Ναοῦ. Οἱ ἀφορισμοὶ οἱ ὁμαδικές ἀπαντήσεις τῶν μελλόντων νά βαπτισθοῦν, στά ἐρωτήματα τοῦ ἱερέως, ἡ ἀπόπτυσις τοῦ Σατανᾶ, στήν προτροπὴ τοῦ ἱερέως «καί ἐμπυσοῦν αὐτῶ». Οἱ εὐχές τοῦ καθαγιασμοῦ τοῦ ὕδατος, πού τίς διάβασε ὁ π. Ἀνδρέας μέ τὴν ὠραία γαλλικὴ προφορὰ του ὕστερα ἢ τρίτη κατάδουσις καί ἀνάδουσις -τὴν ἔτελοῦσε ὁ π. Χρυσόστομος- οἱ μεγαλύτεροι κατέβαινον μόνοι τους τὰ σκαλοπάτια τοῦ βαπτιστηρίου καί ἐκαλύπτοντο ὡς τὸν λαιμό, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς βουτοῦσε τό κεφάλι του τρεῖς φορές στό νερό. Τό ἅγ. Χρίσμα τό ἐδίδε ὁ ὑποφαινόμενος. Ὑστερα οἱ λευκοὶ χιτῶνες, πού φόρεσαν ὅλοι οἱ βαπτισθέντες ἀνάμεσα στίς ψαλμωδίες «Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν...» Ὁ Χορὸς κατόπιν πέριξ τοῦ βαπτιστηρίου μέ τό «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...» Ἑλληνικά καί Γαλλικά ἐναλλάξ. Οἱ τρεῖς αὐτόχθονες κληρικοί, πού κρέμασαν ὕστερα σταυροὺς στό λαιμό ὄλων τῶν βαπτισθέντων. Τὰ λίγα λόγια πού ἐλέχθησαν συγχαρητήρια καί εὐχές, ὅλα-ὅλα αὐτὰ κρατοῦσαν ἀδιάπτωτο τό ἐνδιαφέρον καί τὴν προσοχὴν πάντων καί τοὺς ἔκαμαν νά πῆ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς στό τέλος «MAGNIFIQUE» μεγαλοπρεπῆς δηλ. αὐτὴ ἡ ἀκολουθία.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπίσημοι ξένοι μῆκαν νά δοῦν τὸν Ναό. Τούς ἄρσαν ὅλα: εἰκόνες, τέμπλο, τοιχογραφίες, στασιδία, καντήλια, πολυέλαιοι... στὸν πρόεδρο Ἐφετῶν ἔκανε ἐντύπωσι ὁ μεσαῖος δωδεκακάντηλος πολυέλαιος -δῶρον τοῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Πατρῶν καί ρώτησε ἀπὸ τί εἶναι καμωμένος -θά τὸν νόμισε γιὰ χρυσό- ἀπὸ μπροῦντζο, ἐπίχρυσος, μπορεῖ νά ναι καί ἀσημένιος, ἐπίχρυσος τοῦ ἐλέχθη. Μέ ἕνα «α! ἔκτακτα», ἀνεχώρησαν ὅλοι.

Χ.Π.

Τσικάπα Μπουζιμάϊ

Ἡ Τσικάπα εἶναι μεγάλη κωμόπολις, κέντρο ἐμπορικό μέ μεγάλη περιοχή, βρίσκεται κοντά στά σύνορα τῆς Ἀγκόλα.

Τό Μπουζιμάϊ εἶναι πόλις μεγάλη μά μικρότερη τῆς Kananga.

Ἡ πρώτη ἀπέχει ἀπό τήν Kananga 260 χιλιομ. Τό Μπουζιμάϊ 200 χιλ. Οἱ δρόμοι κι ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀθλιοί. Μιά μέρα διαδρομή κουραστική μέ φορηγό αὐτοκίνητο (δέν υπάρχουν ἐδῶ λεωφορεῖα) χρειάζεται νά φθάσης ταλαιπωρημένος ὡς ἐκεῖ.

Ἐπάρχει καί ἀεροπορική συγκοινωνία καί στίς δύο πόλεις, μά πρέπει νά κουραστής γιά νά πάρης εἰσιτήριο καί ὕστερα γιά νά ἐπιστρέψης καί μάλιστα ἀπό τήν Τσικάπα πρέπει νάχης μεγάλη ὑπομονή, μέχρι νάρθῃ τό ἄλλο ἀεροπλάνο καί ἂν ὑπάρχῃ καί θέσις...

Καί στίς δύο περιοχές δέν βρίσκεται κανεῖς Ἑλληνας, ὁμογενής.

Στήν Τσικάπα ὅλοι αὐτοκαλοῦνται Ὁρθόδοξοι, μά μόνο 20-25 άτομα ἔχουν βαπτισθεῖ, ἔχουν γίνεῖ Ὁρθόδοξοι.

Στό Μπουζιμάϊ ὑπῆρχε παλαιότερα μία ἐνορία Ὁρθοδόξων. Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Κυπριανός εἶχε χειροτονήσει ἐκεῖ ἕνα ἱερέα, αὐτόχθονα, μά δυστυχῶς δέν φάνηκε ἀντάξιος τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματός του καί ἐτάραξε ἐπί 5-6 χρόνια τήν Ὁρθοδοξία στό Ζαῖρε.

Ἦδη ὁ Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος τόν κρατεῖ ὑπό καθάραισιν. Ἐκεῖ ἀπόμεινε μία μικρά ομάδα, πού ἀποσκήρτισε καί ἀποκήρυξε τόν κακό ποιμένα της.

Πρό καιροῦ ἐπῆγε καί ἐλειτούργησε σ' ἕνα ὑπόστεγο εὐπρεπισμένο ὁ π. Ἀνδρέας καί μετά τά Χριστούγεννα καί ὁ π. Χρυσόστομος. Τήν πρώτη φορά παρευρέθησαν τά 70 πρόσωπα, παρόντος καί τοῦ Δαβίδ Καταλάϊ, Γραμματέως τῆς Μητροπόλεως, ἐντοπίου, πού εἶχε συνοδεύσει τόν π. Ἀνδρέα κατ' ἀντολήν τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τήν δεύτερη φορά πού ἐλειτούργησε ὁ π. Χρυσόστομος παρευρέθησαν οἱ ἴδιοι δηλ. περί τούς 70. Καί οἱ δύο τους ἐκήρυξαν καί ἔκαμαν καί κατ' ἰδίαν ἐπαφές.

Καί οἱ δύο ἔμειναν ἱκανοποιημένοι ἀπό τίς διαθέσις τῶν ἐκεῖ ἀπομεινάντων πιστῶν.

Στήν Τσικάπα ὑπάρχει περισσότερο διάθεσις καί νοσταλγία γιά τήν Ὁρθοδοξία. Ἐκεῖ ἐπῆγε δυό φορές ὁ π. Χρυσόστομος. Τήν πρώτη φορά ἔμεινε 10 μέρες, μή ὑπάρχοντας καί μέσου ἐπιστροφῆς καί ἔγινε μία εὐρύτερη γνωριμία καί ἐπαφή μέ τούς κατοίκους. Τήν δεύτερη ἐτέλεσε καί τή Θεία Λειτουργία κι ἐκεῖ σ' ἕνα ἐτοιμασθέν ὑπόστεγο. Μαζεύτηκαν, λέει, περί τά 600 άτομα, γιά νά παρακολουθήσουν τήν Θεία Λειτουργία!

Μᾶς ἔκανε ἰδιάζουσα ἐντύπωση τό γεγονός. Κάμποσοι ἀπό αὐτούς ἔρχονται πότε-πότε στήν Kananga καί παρευρίσκονται στή Λειτουργία καί μεταδίδουν καί στούς λοιπούς ἐκεῖ τās ἐντυπώσεις των καί ἐδῶ θά ὀφείλεται, φαίνεται, ἡ τόση συρροή τήν Κυριακή ἐκεῖνη.

Ζητοῦν συχνή ἐπίσκεψι καί δὴ δικό τους ἱερέα. Ἐχουν διάθεσι νά χτίσουν Ἐκκλησία καί νά ἀναπτύξουν μία μεγάλη καί ζωντανή Ὁρθόδοξη παροικία.

Ἀπό τά ἴδια αἰσθήματα καί διαθέσεις διακατέχονται καί οἱ τοῦ Μπουζιμάϊ. Καί οἱ δύο πόλεις-περιοχές χρειάζονται ἐντόπιον ἱερέα καί θά ἀποδώσουν καρπούς πολλούς.

Ἐπάρχουν καί ἄλλα κέντρα μεγάλα μέ μεγάλο πῶθο νά προσέλθουν στήν Ὁρθοδοξία, ὅπως εἶναι τό Ἰλέμπο, Λουέμπο, Μουέκα, Ντέμπα κλπ. κλπ. μά οἱ δυνάμεις μας καί τά μέσα μας τά ἔμψυχα πρό παντός εἶναι ἐλάχιστα καί μηδαμινά. Πρό παντός προέχει τό ζήτημα Χειροτονίας ἱερέων, ἀλλ' ἡ χειροτονία δέν εἶναι εὐκόλον πρᾶγμα οὐδέ τῆς στιγμῆς. Τό νά χτισθῇ μία Ἐκκλησία εἶναι εὐκόλο, τό νά γίνῃ ἕνας ἱερεὺς εἶναι δύσκολο. Ἀπό τήν Ἑλλάδα εἶναι διαθεμιμένοι νά προσφέρουν πολλοί, μεγάλα ποσά γιά νά χτισθῇ μία Ἐκκλησία μά κανεῖς δέν μπορεῖ νά βοηθήσῃ καί νά προσφέρῃ τίποτε γιά νά γίνῃ ἕνας ἱερεὺς.

Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ Ἐργάτας εἰς τόν θερισμόν αὐτοῦ».

Χ.Π.

Ὁ ἰθαγενής ἱερεὺς π. Χρυσόστομος Μπακούα-Τσιμπασού, σέ μία ἐπίσκεψή του στήν Τσικάπα. Γύρω του πλῆθος παιδιῶν καί μεγάλων πού διμυοῦν γιά τήν Ὁρθοδοξία.

Εισήγησης υπό του Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν στό Θεολογικό Συνέδριο Πατρῶν 26-11-1978

— συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο τεῦχος

Τό ὀρθόδοξο ἦθος στή χριστιανική μαρτυρία.

Ἐπιστεγάζοντας ὅσα ἀναφέρθηκαν προηγουμένως σάν ἀρχές τῆς θεολογίας καί πράξεως τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς, θά περιορισθῶ στήν τελευταία αὐτή παράγραφο νά ὑπογραμμίσω μερικές βασικές «ἱεραποστολικές κατηγορίες σκέψεως», πού ὑπάρχουν στά κοιτάσματα τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς αὐτοσυνειδησίας καί πείρας καί πού καθορίζουν τό ὀρθόδοξο ἦθος στή χριστιανική μαρτυρία.

1. Ἡ καθολική θεώρησης τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου μέσα στό φῶς τῆς τριαδολογικῆς θεολογίας εἶναι προϋπόθεσις γιά τή σωστή δρᾶσι στό τοπικό καί στό συγκεκριμένο. Βασικό χαρακτηριστικό τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς σκέψεως καί πράξεως εἶναι ἡ συνεχῆς ἀναφορά μέ δοξολογική διάθεσι στό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος καί πάνω στήν ἐκκλησιολογία, ὅπου ἡ ἀνθρώπινη σκέψις, ταπεινωμένη καί μεταμορφωμένη,

ὀφείλει νά γίνεται πιστός δέκτης τῆς πραγματώσεως τῆς ἀγάπης». Γιά τούς ὀρθοδόξους τά λεγόμενα πρακτικά θέματα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σέ τελευταία ἀνάλυσι προέκτασις τῶν δογματικῶν θέσεων. Ἐτσι πιστεύομε, ὅτι ἡ τριαδολογική θεολογία τῆς Ἀνατολῆς παραμένει ἡ καλύτερη θεολογική ὑπόδομή γιά τήν ἀνάπτυξι τῆς σημασίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τοῦ τρόπου ἀρμονικῆς συνυπάρξεώς του μέ ἄλλα ἀνθρώπινα πρόσωπα σέ μία κοινωνία ἀγάπης. Μ' αὐτή τή θεολογική ἐπίγνωσι καί θέα τῶν πραγμάτων μπορεῖ νά ξεπερασθῆ οὐσιαστικά τόσο ὁ ἐγωιστικός ἀτομισμός, τόν ὅποιον καλλιέργησε ἡ καπιταλιστική νοστροπία τῆς Δύσεως, ὅσο καί ὁ κίνδυνος μαζοποιήσεως κάτω ἀπό τίς πολύμορφες δικτατορίες, πού μαστίζουν καί μαστιγώνουν σήμερα πολλές χώρες. Τό χριστιανικό μήνυμα, ἀποκαλύπτοντας τήν ἀπέραντη σημασία καί προοπτική ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀποβλέπει στήν οὐσιαστική μεταμόρφωσι τῆς ζωῆς διά τῆς «κοινωνίας» στή ζωῆ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐτσι ἀποτελεῖ μαρτυρία τῆς ἐπιφανείας τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ στό σύγχρονο κόσμο, πού φλέγεται ἀπό τόν πόθο μιᾶς θεϊκῆς μεταμορφώσεως.

2. Στήν ὀρθόδοξη παράδοσι δίνεται ἰδιαίτερη ἔμφασις στήν ἐσωτερική γνησιότητα καί στή δυναμική σημασία αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς τῆς ἁγίας ζωῆς τοῦ κάθε πιστοῦ γιά τήν ἀκτινοβολία τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος εὐσυνειδητα ὑποτάσσεται στά κριτήρια καί τίς ἀπαιτήσεις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅταν γίνεται σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε καθίσταται «σημεῖον», ζωντανός δείκτης τῆς ἀναμενομένης ὀλοκληρώσεως τῆς Παρουσίας. Στά πρόσωπα τῶν ἁγίων, πού ὀλόψυχα δέχτηκαν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἀντιφωγγίζει ἡ λάμψις τῆς καί ἀντικατοπτρίζεται ἡ εἰκόνα τῆς.

Στήν ὀρθόδοξη ἱστορία κορυφαῖοι ἱεραπόστολοι ὑπῆρξαν οἱ μοναχοί, πού ἔζησαν χωρίς συμβιβασμούς τό Εὐαγγέλιο, μέ τήν καρδιά δονουμένη ἀπό τήν κραυγή τῆς Ἀποκαλύψεως, «ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ». Ἐκεῖνο πού ἔδινε ἐκπληκτική πειστικότητα στήν ἱεραποστολή τῶν μοναχῶν ἦταν ἡ συνέπεια τῆς ζωῆς τους πρὸς τά εὐαγγελικά παραγγέλματα τῆς φτώχειας, τῆς ἀγνότητος καί τῆς ἀγάπης. Ἀναφερόμαστε βέβαια στούς συνεπείς ἀγωνιστάς τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους καί ὄχι στά κακέκτυπα.

Αὐτό τό ἀσκητικό ἦθος δέν περιωρίσθηκε μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μόνο στά μοναστήρια, ἀλλά διαπίστευσε γενικώτερα τή συνειδησι τῶν πιστῶν. Γιατί καί ὁ ἔγγαμος βίος ἔχει τή δική

του ἀσκητική καί κάθε πιστός καλεῖται σέ πνευματικό ἀγῶνα γιά τήν ἐγκαθίδρυσι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα του, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς ἐξωτερικές συνθήκες, στίς ὁποῖες ζῆ.

Γενικά τήν ὀρθόδοξη παράδοσι διαποτίζει βαθειά ἡ συναίσθησις τῆς προτεραιότητος τοῦ βίου ἐναντι τοῦ λόγου. «Βίος ἄνευ λόγου μάλλον ὠφελεῖν πέφυκε ἢ λόγος ἄνευ βίου. Ὁ μὲν γάρ καί σιγῶν ὠφελεῖ, ὁ δέ καί βῶν ἐνοχλεῖ», ἔγραφε ὁ ἅγιος Νεῖλος (+ 430). Ξεπερνώντας ὁποιαδήποτε πῶλωσι ἡ ὀρθόδοξη συνειδησις βλέπει βέβαια τό ἰδανικό τῆς στή σύζευξι, «ἵνα καί λόγος καί βίος συνδράμοιεν φιλοσοφίας πάσης ἀποτελούσιν ἀγαλμα».

Ὅλη ἡ παράδοσι στρέφει τήν προσοχή στό ἐν Χριστῷ «εἶναι», ἀκρίβεστερα, στό ἀδιάκοπο «γίνεσθαι» ἐν Χριστῷ, στή συνεχῆ προσπάθεια μετανοίας καί μεταμορφώσεως. Ἡ ἐσωτερική κάθαρσις τοποθετεῖται ψηλότερα ἀπό τά κηρύγματα. Γι' αὐτό καί στή συνειδησι τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τό προβάδισμα ἐπιρροῆς ἔχουν οἱ ἅγιοι καί ὄχι οἱ διανοούμενοι. «Μέγα τό περί Θεοῦ λαλεῖν· ἀλλά μείζον τό ἑαυτὸν καθαίρειν Θεῷ,» λέγει ὁ Γρηγόριος Ναζιανζηνός.

3. Ἀξονας, γύρω ἀπό τόν ὅποιον στρέφεται ἀδιάκοπα ἡ ὀρθόδοξη κοινότης, πηγῆ, ἀπό τήν ὁποία ἀντλεῖ πνευματικῆς δυνάμεις γιά τήν ἀποστολή τῆς, παραμένει ἡ λατρευτική ζωῆ καί κατ' ἐξοχήν ἡ θεία Λειτουργία. Ἡ ὀρθόδοξη προσφορά στόν τομέα τῆς ἱεραποστολῆς καθορίζεται ἀπό τό θεολογικό, μυστηριακό μήνυμα καί νόημα τῆς Λειτουργίας. «Ἡ Λειτουργία εἶναι ἡ εὐχαριστία μας γιά τόν κόσμο, γιά λογαριασμό τοῦ κόσμου· καί ἡ ἐν Χριστῷ ἀποκατάστασις τοῦ πεπτωκῶτος κόσμου. Εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Βασιλείας· εἶναι ὁ Κόσμος πού γίνεται Ἐκκλησία». Στή θεία Εὐχαριστία ἐντείνεται ἡ ἀγρυνία τοῦ πνεύματος, ἀναγγέλλεται δοξολογικά ὁ μέλλον αἰὼν, μεταμορφώνεται τό νόημα τῆς ἱστορικῆς καθημερινότητος τοῦ χρόνου, λούζεται τό σῆμερα στίς ἀνταύγειες τῆς αἰωνιότητος. Ἐτσι ἡ Λειτουργία σάν σύνολο καθίσταται μαρτυρία καί ἱεραποστολή. Καί ἱεραποστολή δέν σημαίνει ἀπλῶς ἀναγγελία τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἀλλά κυρίως φανέρωσι τῆς καί πρόσκλησι σέ δοξολογική συμμετοχή στό ἐν Χριστῷ λυτρωτικό γεγονός διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ πιστός, ζώντας στή Λειτουργία τήν κοινωνία μέ τόν θεόν, τόν ἁγιασμό μέσα στήν ἀλήθεια, τήν ἔνταξι του ἐν τῷ Χριστῷ καί δι' Αὐτοῦ ἐν τῷ Πατρὶ, τῆ συσσωμάτωσι του ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ — τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος —, εὐρύνει τούς ὀρίζον-

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΗΘΟΣ

τες της σκέψεως και του ενδιαφέροντος του, άποκτά έσωτερικές δυνάμεις για τή συνέχισι μιάς βιωματικής λειτουργίας μέσα στη ζωή: Για τήν ούσιαστική δηλαδή προώθησι τής αδελφούσνης στόν κόσμο, τή γεφύρωσι τών διεστώτων, τήν κατάλυσι κάθε είδους πολιτιστικών, γλωσσικών, πολιτικών φραγμών. Ύπάρχει μιά άλλης μορφής λειτουργία (έργον λαού), χάριν του λαού), πού πρέπει κάθε πιστός νά συνεχίζη προσωπικά μετά τήν τέλεσι τής λειτουργίας στό ναό. Μιά λειτουργία μετά τή θεία λειτουργία. Ή θεία Εύχαριστία συνεχίζεται μέ ίεραποστολόν καθένα μπροστά στό μυστικό, πέτρινο θυσιαστήριο τής πραγματικότητας, του καθημερινού χρέους. Ήτσι ή λειτουργία γίνεται ζωή και δλόκληρη ή ζωή ύψώνεται σέ θεία λειτουργία, δηλαδή σέ εύχαριστία, άγάπη, δοξολογία του Θεού, κοινωνία μαζί Του και μ' όλο τόν κόσμο.

4. Μιά τέτοια λειτουργική πνευματικότης δέν σημαίνει άρνητική στάσι έναντι του κόσμου, αλλά μιά θαυμαστή έλευθερία και άνεσι απέναντί του γεμάτη στοργή και άγάπη για τόν άνθρωπο. Όσο πιο κοντά είναι κανείς στόν Θεό, τόσο πιο κοντά είναι και στόν κόσμο. Κι αντίστροφα, όταν χάνη τή σχέση μαζί Του, χάνει τήν οικειότητα μέ τή ζωή. «Ο άπολόσας τήν εις τόν Θεόν όμοιότητα άπώλεσε τήν προς τήν ζωήν οικειότητα», κατά τήν έκφρασι του Μ. Βασιλείου. Άν οι Πατέρες έχουν για τούς όρθόδοξους τόσο μεγάλη σημασία στη ζωή και τή σκέψι τους, είναι διότι, προσεγγίζοντας όλοένα και περισσότερο τόν Θεό, άποκτούσαν ούσιαστικώτερα τήν οικειότητα μέ τή ζωή και τά προβλήματά της τόσο τά προσωπικά, όσο και τά κοινωνικά.

Στήν πατερική σκέψι παρατηρείται ιδιαίτερη εύαισθησία στό θέμα τής δικαιοσύνης, τής αλήθειας και τής συμπόνιας, μιά έντονη συνείδησις κοινωνίας μέ όλους τούς ανθρώπους. Άκόμα και οι άσκηταί, πού τόσο τούς έχει παρεξηγήσει ή άκτιβιστική νοοτροπία, δέν ζούν για τόν έαυτό τους, αλλά έχουν έντονη τή συνείδησι ότι ανήκουν στην εύρύτερη κοινωνία τής Έκκλησίας. «Μοναχός έστιν ό πάντων χωρισθείς και πάλιν συνηρμοσμένος» και «μακάριός έστιν μοναχός ό πάντας ανθρώπους ως θεόν μετά Θεόν λογιζόμενος». Τό θέμα τής κοινωνικής δικαιοσύνης παίρνει στό στοχασμό τών άγιων χριστολογικών διαστάσεις. Τό πρόσωπο του άδικημένου, του φτωχού, του άρρώστου, του περιφρονημένου είναι τό πρόσωπο του Χριστού. «Έως έστιν καιρός Χριστόν έπισκεψώμεθα, Χριστόν θεραπεύσωμεν, Χριστόν θρέψωμεν, Χριστόν ένδύσωμεν,

Χριστόν συναγάγωμεν, Χριστόν τιμήσωμεν», γράφει ό Γρηγόριος Ναζιανζηνός.

Ο άγώνας τών άγιών για τήν άπελευθέρωσι από τά δεσμά του προσωπικού έγωισμού συνδέεται άμεσα μέ τήν «συναρμογήν» πάλιν ανθρώποις, μέ τήν αίσθησι τών κραδασμών τής κοινωνίας, μέ τό ενδιαφέρον για τή βελτίωσι τών δομών της. Τό αίτημα τής δικαιοσύνης συνυφαίνεται μέ τό κήρυγμα τής Βασιλείας· αυτή δέν είναι «βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά έν Πνεύματι Άγίω» (Ρωμ. 14:17). Για τή δικαιοσύνη, πού κάνει τόν άνθρωπο όσο τίποτε άλλο νά μοιάζη στόν Θεό, οι πιστοί όφείλουν νά αγωνίζονται μέ τό λόγο, μέ τή σίωπή, μέ τήν αντίστασι τους, τήν ένεργητική ή τήν παθητική, μέ τό μαρτύριό τους. Άλλά βέβαια, για τήν όρθόδοξη συνείδησι θά ήταν άφελές κι επιπόλαιο νά ταυτισθ ή έλευσις τής βασιλείας του Θεού μέ πολιτικοκοινωνικές έκστρατείες και ρωμαντικές πολιτικές μεσαιωνικές αντίληψεις. Τό χρέος συμμετοχής στους άγώνες για δικαιοσύνη και χαρά στόν ιστορικό χώρο και χρόνο πρέπει βεβαίως νά επιτεληται· αλλά νά γίνεται μέ άδιάκοπη εναντίωσι στην έσχατολογική έλευσις τής βασιλείας τής δικαιοσύνης και τής άγάπης.

5. Στήν Άνατολή συναντά κανείς μιά έντονη ύπαρξιακή κατανόησι του «ή δυνάμις μου έν άσθενεία τελειούται» (Β' Κορ. 12:9). Έτσι αναπτύσσεται μιά χαρούμενη έλευθερία από συμπλέγματα «δυνάμεως» και άγωνίας για τήν έπιτυχία - συμπλέγματα πού συχνά ταλαιπωρούν «ιεραποστόλους» και «ιεραποστολικές εταιρείες». Ύπάρχει μιά «έπίγνωσις» ότι πολλές φορές αυτό πού φαίνεται έξωτερική άποτυχία μπορεί νά σημαίνη θάνατο του κόκκου του σίτου, πού πέφτει στη γη και φέρνει άργότερα καρπό πολύ. Ή άνυπέρβλητη ίεραποστολική έποποιία τών Θεσσαλονικέων αδελφών Μεθοδίου και Κυρίλλου π.χ., άν κρίνονταν από τούς άμεσους καρπούς τής εργασίας τους στίς αρχές του Ι' αιώνας, θά έπρεπε νά χαρακτηρισθ ής άποτυχία. Ένώ όμως κατέρρευσε ή προσπάθειά τους στη Μοραβία, στη συνέχεια μέ τό διασκοπισμό τών μαθητών τους στη Νοτιοσλαβία, στη Βουλγαρία και τή μετέπειτα άκτινοβολία του έργου τους στη Ρωσία ή ζωή τους σφράγισε τήν ιστορία τών σλαβικών λαών και σέ μεγάλο βαθμό τήν ιστορία του κόσμου.

Έπί αιώνες, πολλές τοπικές όρθόδοξες Έκκλησίες έζησαν κάτω από πολιτικές πιέσεις· και σήμερα ένα μεγάλο τμήμα τής Όρθοδοξίας έξακολουθεί νά αντιμετωπίζη, φανερά ή κρυφά, διωγμό. Ύπάρχει στην ανατολική Χρι-

στιανοσύνη μιά οικειώσις μέ τό τραγικό, μέ τή φτώχεια, μέ τήν άσθένεια, μέ τήν έξωτερική άδυναμία, μέ τήν έντονη βίωσι του Σταυρού. Ταυτόχρονα όμως μέ τίς δοκιμασίες, οι τοπικές όρθόδοξες Έκκλησίες έδειξαν μιά έξαιρετική άνθεκτικότητα και δυνατότητα ανανεώσεως. Κι άκόμα, ύστερα από μακρές φάσεις καταπίεσεως ή και έξωτερικής καταπτώσεως παρουσιάζονταν νέες δυνάμεις κι έμπνευσμένες μορφές, πού συνέβαλαν σέ καινούργια περίοδο πνευματικής άκμης.

Κάθε μέρα, τήν ώρα τής προσευχής μας, οι όρθόδοξοι στρέφουμε τόν ύμνο και τή σκέψι μας σέ συγκεκριμένες μορφές άποστόλων, όμολογητών, μαρτύρων. Πολλοί άπ' αυτούς για τά κριτήρια τής εποχής τους είχαν τελειώσει τή ζωή τους τραγικά. Σ' αυτήν όμως τή φαινομενική «άποτυχία» τους στηρίχθηκε ή έπιτυχία τής Έκκλησίας. Τό ύψος τής μαρτυρίας του Χριστού σχετίζεται μέ τή μαρτυρική άποδοχή τής έξωτερικής άδυναμίας για χάρη Του, για τήν άγάπη τής Έκκλησίας Του· μέ ζωντανή τήν έλπίδα, ή όποια «ού καταισχύνει» (Ρωμ. 5:4).

Μέ μιά άλλη μορφή, ή έξωτερική άποτυχία έμφανίζεται και στό βίο τών άσκητών. Δέν ενδιαφέρθηκαν για κοσμική έπιρροή και δόξα, πολλοί παρέμειναν έντελώς άγνωστοι στην ιστορία. Άλλ' ή αύθεντικότητα τής ζωής τους, ή άνεπιφύλακτη και άνυποχώρητη άγάπη τους για τόν Θεό άσκησαν βαθειά επίδρασι στη ψυχή του άνώνυμου λαού, πού τούς γνώρισε και τούς άγάπησε. Πολλοί άπ' αυτούς πραγματοποιήσαν ένα έξαιρετικό ίεραποστολικό έργο χωρίς νά τό ξέρουν. Έκαναν άμέτρητο καλό μόνο διότι ύπήρξαν. Έζησαν μ' ένα τρόπο ούσιαστικά έλεύθερο· έλεύθεροι από πόθο για χρήμα, για δόξα, για δύναμι, από τό φόβο τής ίδιας τής ανθρώπινης άποτυχίας.

Ή καθημερινή αναστροφή του όρθόδοξου πιστού μέ όλους αυτούς τούς άγίους, οι όποιοι σταθερά εναντίωζαν μέ τρόπο δοξολογικό τήν πρώτη παρουσία του Χριστού και τήν όριστική Του έλευσι, διαμορφώσαν τό όρθόδοξο ήθος.

☆☆☆

Ένα τέτοιο ήθος, δοξολογικά τριαδολογικό, λειτουργικό, άσκητικό, κοινωνικό, μαρτυρικό, διατηρεί μιά ιδιαίτερη εύαισθησία στη σύγχρονη πραγματικότητα, μιά συνεχή έπικαιρότητα. Και μπορεί νά χρησιμη στην ιεροποστολική προσπάθεια μιά άλλη ποιότητα έκφράσεως και παρουσίας· άνοχη άδάμαστη κι εύφρονη έλευθερία.

Τέλος

Ὁ Ναός τῆς «Ἐνδόξου Ἀναστάσεως» στό Κόντιακ τῆς Ἀλάσκα.

Τό ἱεραποστολικό κλιμάκιο στό Κολουέζι ἐτοιμάζεται γιά ἐξόρμησι. Οἱ ἀδελφές Ἀναστασία καί Ζωὶ φροντίζουν γιά τίς ἀποσκευές...

Άπό τήν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, στό προαύλιο τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ.

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα Παπασαράντου, περιβάλλει μέ ιδιαίτερη στοργή καί ἀγάπη τά φτωχά παιδιά τῆς Κανάν γκα.

Τά παιδιά του Ὁρφανοτροφείου τῆς **INCHON**, μαζί μέ τούς Ὁρθοδόξους νέους τῆς Σεούλ, προσεύχονται μετά ἀπό τό Κατηχητικό μάθημα.

Κοντά στά ὄρφανά

Τήν Κυριακή κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ὑπεθυμίζει τήν παγκόσμια Κρίσι καί μέ τή σχετική Εὐαγγελική περικοπή μᾶς καλεῖ σέ ἔμπρακτη ἀγάπη, διάλεξαν οἱ Ὁρθόδοξοι νέοι τῆς Σεούλ (φοιτηταί, ἐργαζόμενοι καί μαθηταί) γιά μιᾶ ἐξόρμηση ἀγάπης. Στόχος τους ἔνα Ὁρφανοτροφεῖο μέ 77 παιδιά στήν γειτονική πόλι Inchon, πού βρίσκεται σέ ἀπόστασι 40 χιλιομέτρων ἀπό τή Σεούλ κι ἔχει πληθυσμό ἑνός ἑκατομμυρίου περίπου. Μέρησ πρίν εἶχε γίνεῖ ἡ «ἀναγνώρισι» καί εἶχε διαπιστωθεῖ ὅτι καμμιά ἑτεροδόξη Ἱεραποστολή δέν ἐπισκέπτεται αὐτό τό Ὁρφανοτροφεῖο, στό ὁποῖο ὅλοι - ἡ Διευθύντρια, τό προσωπικό καί τά παιδιά - εἶναι ἀβάπτιστοι.

Ἔτσι, τήν Κυριακή στίς 2 ἡ ὥρα, ἀφοῦ εἶχε τελειώσει καί ἡ Κατήχησι τῶν προετοιμαζομένων γιά τό Ἅγιο Βάπτισμα, μέ τά δέματα «ἐπ' ὤμου» 44 Κορεάτες νέοι ξεκίνησαν ἀπό τό Ναό γιά τό σταθμό τοῦ ἠλεκτρικοῦ τραίνου, πού συνδέει τή Σεούλ μέ τήν Inchon (κάτι ἀνάλογο μέ τόν ἠλεκτρικό Ἀθηνῶν-Πειραιῶς).

Τά παιδιά τοῦ Ἰδρύματος, ὅταν μᾶς εἶδαν, ἔξασαν σέ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ. Καί ἦταν ἐκεῖ ὄρφανά ἀπό 4 μέχρι 17 ἐτῶν. Τά δικά μας παιδιά δέν ἄργησαν νά πιάσουν ἀμέσως φιλίες. Σέ λίγο στό Ἐναγνώστηριό τοῦ Ὁρφανοτροφείου κάθησαν ὅλοι μαζί ἀδελφωμένοι μεταξύ τους καί δέν ξεχωρίζες τους ἐπισκέπτες ἀπό τά ὄρφανά, παρά μόνο τούς μεγαλύτερους ἀπό τήν ἡλικία τους. Τό Κατηχητικό μάθημα πού ἔκανε μιᾶ ἀπό τίς Κατηχητρίες μας, ἦταν σχετικό μέ τήν προστασία πού μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος ἀπό τούς κινδύνους (Ὁ Κύριος καταπαύει τήν τρικυμία). Ἀκολούθησαν τραγούδια, παιγνίδια, δωράκια. Ἀλήθεια, τί ὁμορφα δωράκια! Τά περισσότερα τά εἶχαν ἀγοράσει μόνοι τους οἱ μαθηταί καί οἱ νέοι μέ τόν προσωπικό τους «ὀβολό» καί μέ τά «κέρδη» τους ἀπό τήν ἔκθεσι ἐργοχειρῶν, πού εἶχαν ὀργανώσει στήν Ὁρθόδοξη Κοινότητα. Ἐξ ἄλ-

λου, πρίν φύγουμε ἀπό τό Ναό, τούς φόρτωσαν καί μέ ἄλλα δώρα οἱ κυρίες τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καί ἄλλοι πιστοί. Τό τελευταῖο μέρος τοῦ προγράμματος ἦταν τό δεῖπνο, πού παρετέθη ἀπό τούς ἐπισκέπτες μέ διάφορα κορεάτικα «ἐδέσματα», πού εἶχαν προετοιμάσει στή Σεούλ οἱ κυρίες. Στήν προτίμησι τῶν παιδιῶν τήν πρώτη θέσι πήρε τό ΤΟΚ, ἕνα εἶδος γλυκίσματος πού γίνεται ἀπό ριζάλευρο καί προσφέρεται συνήθως στίς μεγάλες γιορτές.

Ὅμως ἐκεῖ στήν «τραπεζαρία» τοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὅταν καθίσαμε σταυροπόδι κατά τήν ἀνατολίτικη συνήθεια, εἶδαμε ὅτι τό πάτωμα ἦταν παγωμένο.

- «Τσουγιό»; (πού σημαίνει: κάνει κρύο;) ρώτησα τό διπλανό μου παιδάκι τῆς Δ' Δημοτικοῦ.

- «Ἀνιό»! (δηλ. ὄχι) μοῦ ἀπάντησε.

Ἔ, βέβαια, ἀφοῦ ὅλον τόν χειμῶνα, καί μέ τίς μεγάλες παγωνιές ἀκόμη, ἔτρωγε καθισμένο στό παγωμένο δάπεδο, εἶχε συνηθίσει τό κρύο. Τήν πονόψυχη ὅμως Διευθύντρια τήν ἀπασχολεῖ τό θέμα. Χρειάζονται 800.000 Won (περίπου 60.000 δραχμές) γιά νά περάση σωληνες ζεστοῦ νεροῦ κάτω ἀπό τό δάπεδο καί νά μὴν κρυνώνουν τά παιδιά. Περιθώρια νά ὑποσχεθοῦμε πῶς θά βοηθήσουμε δέν εἶχαμε. Πιστεύουμε ὅμως σ' Αὐτόν πού φροντίζει γιά «τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ» κι ἀσφαλῶς καί γιά τά ὄρφανά παιδιά Του, ἔστω κι ἂν δέν Τόν γνῶρισαν ἀκόμα.

Ἡ Διευθύντρια μέ εὐγνωμοσύνη δέχθηκε τό βιβλίό τῆς Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, πού τῆς προσφέραμε καί ἐξεδήλωσε ζωηρό ἐνδιαφέρον νά γνωρίσει τήν Χριστιανική πίστι καί νά συνδεθῇ μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Στά παιδιά δόθηκαν τά πέντε εἰκονογραφημένα βιβλία τῆς σειρᾶς «Ἡ Ἅγια Γραφή γιά σᾶς παιδάκια». Ἐλπίζουμε μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, νά ὑπάρξῃ καλή συνέχεια. Εὐχηθῆτε το κι ἐσεῖς μαζί μας.

Ἄρχιμ. Σωτήριος Τράμπας

Εφέτος τό σχολικό ἔτος στή Κορέα ἔληξε στίς 24 Φεβρουαρίου. Τό νέο σχολικό ἔτος θά ἀρχίζε στίς 5 Μαρτίου. Ἐτσι μεταξύ τῶν δύο περιόδων ἔμεινε ἕνα διάστημα διακοπῶν μιᾶς ἐβδομάδος. Αὐτήν τήν εὐκαιρία χρησιμοποίησε ἡ Κορεατική Ἐκκλησία γιά νά ὀργανώσει τό «ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΑΝΟΙΞΕΩΣ» γιά ἀβάπτιστα παιδιά ἡλικίας μέχρι 12-13 ἐτῶν.

Τό γενικό θέμα ἦταν: «Ποίός εἶναι ὁ Ἄληθινός Θεός;» Σέ μιά χώρα μέ ποικίλες θρησκείες θεωρήθηκε ἀπαραίτητο τά παιδιά νά ξεκαθαρίσουν τίς

Κατηχητικό τριήμερο Ἀνοίξεως στή Σεούλ

ιδέες τους περί Θεοῦ ἀπό τήν παιδική τους ἡλικία. Τά ἐπί μέρους θέματα εἶχαν ἀπό καιρό ἐτοιμασθεῖ, μεταφρασθεῖ, πολυγραφηθεῖ καί εἶχαν ἀναπτυχθεῖ στά ἐβδομαδιαία Φροντιστηριακά Μαθήματα τῶν Κατηχητῶν. Οἱ σχετικές εἰκόνες, πού θά ἐδίδωντο στά παιδιά, εἶχαν σταλεῖ ἐγκαίρως ἀπό τήν Ἑλλάδα.

Μιά ἐβδομάδα πρὶν εἶχαν τοιχοκολληθεῖ στίς γύρω ἀπό τό Ναό μας γειτονιές οἱ χειροποίητες ἐγχρωμες ἀφίσσες μέ τό Ναό τοῦ Ἁγ. Νικολάου καί ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικό, μέσα στό ὁποῖο εἶχε γραφεῖ τό γενικό θέμα. Οἱ γονεῖς εἰδοποιήθηκαν μέ πολυγραφημένη ἐπιστολή. Τά παιδιά μέ φέιγ-βολάν.

Στίς 10 τό πρωί τῆς Δευτέρας 26 Φεβρουαρίου, οἱ καμπάνες τοῦ Ναοῦ ἀντήχησαν χαρῶπα προσκαλώντας τά παιδιά. Μετά ἀπό τήν εἰδική Ἰ. Ἀκολουθία καί τά λίγα λόγια καί τίς εὐχές τοῦ ἱερέως, τά παιδιά χωρίστηκαν σέ 5 τμήματα καί μέ τούς Κατηχητάς τους πήραν θέσεις στά δύο κλίτη τοῦ Ναοῦ, στίς δύο πλευρές τῆς αἰθούσης τοῦ Νηπιαγωγείου καί στό γραφεῖο τῆς Κοινότητος, γιά τό μάθημα πού ἔπρεπε νά ἀναπτυχθεῖ ἀνάλογα μέ τήν ἀντιληπτική ἰκανότητα κάθε ἡλικίας, ἀφοῦ εἶχαν μαζευτεῖ παιδιά προσχολικής ἡλικίας μέχρι τῆς Στ' τάξεως Δημοτικού.

Μετά τό μάθημα ἀκολουθοῦσαν τραγούδια, παιγνίδια κι ἕνα διάλειμμα, γιά νά προσφερθῇ στά παιδιά κάτι νά φάνε: Ἐνα μήλο, λίγα μπισκότα, μερικές καραμέλλες.

Τό ἀπόγευμα τό πρόγραμμα περιελάμβανε πρακτική ἐφαρμογή τοῦ πρωينوῦ μαθήματος καί σχετική ζωγραφική. Ἄ! ζωγράρισαν ὠραία πράγματα: ἡ φλεγόμενη Βάτος, οἱ πλάκες τῶν 10 ἐντολῶν, οἱ στάμνες μέ τό κρασί, τό σπίτι ὅπου ἐγίνε ἡ κάθοδος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος τήν Πεντηκοστή ἦταν ἀπό τά θέματα πού ζωγραφίσθηκαν περισσότερο.

Ἐγίνε καί προβολή σλαΐτς: Ἡ Ζωή τοῦ Κυρίου.

Στό τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας δώσαμε δῶρα στούς ἀποφοίτους τοῦ Κατηχητικοῦ, πού ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν ἐγγραφεῖ στήν Α' Γυμνασίου. Τά δῶρα πρὸς ὅλα τά παιδιά δόθηκαν τήν ἐπομένη Κυριακή, στό κανονικό ἐβδομαδιαῖο Κατηχητικό, γιά νά συνηθίσουν καί τή συνεχῆ φοίτησι σέ αὐτό.

Ἡ πρωϊνή Ἀκολουθία γινόταν στόν Ναό καί τίς τρεῖς ἡμέρες. Τά παιδιά ἔμαθαν νά κάνουν τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καί νά ἀσπάζονται τήν εἰκόνα τοῦ Προσκυνηταρίου.

Ὁ Θεός ἄς εὐλογήσῃ τήν συνέχεια.

Σ.Τ.

Σ' ἕνα διάλειμμα τοῦ προγράμματος τοῦ «Κατηχητικοῦ Τριημέρου» προσφέρονται μήλα στά μικρά Κορεατόπουλα, πού τό παρακολουθοῦν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας Κύριος Διονύσιος, Ἐξαρχος Κορέας, σφραγίζει μέ τή «δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» τούς Κορεάτες ἀδελφούς μας Πέτρον, τήν σύζυγό του Ἄννα καί τήν κόρη τους Γαληνή, μαθήτρια Λυκείου. Καί οἱ τρεῖς τους γνώρισαν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπό τόν πρωτότοκο γιό τῆς οἰκογενείας, πού εἶναι ἀπό χρόνια Ὁρθόδοξος.

«Τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καί ἄλλοι πιστοί στή Σεούλ.

Μαθήτρια Λυκείου βαπτίζεται στό μαρμάρινο ΒΑΠΤΙΣΤΗΡΙΟ, πού κατασκευάστηκε στό ἀριστερό κλίτος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου στή Σεούλ. Τό βαπτιστήριο αὐτό, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη καλύφθηκε ἀπό εἰδική γιά τόν συγκεκριμένο αὐτόν σκοπό δωρεά ἐξ Ἑλλάδος, διευκολύνει πολύ τίς Βαπτίσεις τῶν ἐνηλίκων Κορεάτων.

...Επί τη ευκαιρία επιτρέπατέ μου να σας συχαρώ θερμώς διά την απόκτησιν της ιδιότητος υπέργου τού Συλλογού με ελθερήτη την ευχή ο Θεός να συνεχίσει να εύλογει το έργο του.
Πρεσβυτέρα Ίωάννα Αγγελίδου
Χανιά

Με πολλή αγάπη και συγκίνηση εδιάβασα τα δύο τεύχητάτα και πνευματικά περιοδικά σας. Εμφράζουμε τον θαυμασμό μας γιά το μεγάλο και εύαρεστο έργο της Ιεραποστολής.

Σοφία Ούζουνογλου
ΣΙΔΝΕΥ

Σέ όλους εσάς που εργάζεσθε γιά τό καλό και τή διάσωση τής Χριστιανικής αγάπης εβλα των Οικουμένων, ο Θεός κατ'ανάχαριζει υγεία και εύλογία...

Όσο γιά τό αγαπήμενο μας περιθωρικό είναι πράγματι «ΦΩΣ». Σας συχαίρω γιά τούς κόπους που καταβάλετε...

Π. Κουραλίδου
Χαλκίε

Ευχαριστώ γιά τήν απρόσκλητήν περιοδικήν. Εύχομαι και προσεύχομαι ο Θεός να σας ενισχύη και πλούσια να εύλογη τούς κόπους σας.

Αναστασία Κόντου
Κίονα

Ταίς τούκ'εμνασίον ζιντικίς μετ'επιθύμησιν τή μάθημα Θρησκευτικών «Ιεραποστολή» συγκέντρωσε 4.250 δρχ. και σας τίς στέλνει με υπερμετρη αγάπη και ιδιαίτερη συγκίνηση γιά τό μεγάλο ανθρωπιστικό έργο που αναλάβετε με τήν ελπίδα ότι αυτή η προσφορά θα είναι ένα μικρό επίσημα γιά να ριζωθεί ή όρθή πίστις στην ψυχή κάθε ανθρώπου.

Χαιρετούμε τ' αδελφία μας τής Αφρικής με τήν αγάπη μας τ'εξ και μαθήτριες τής Ευρώπης Γυμνασίου.

Σοφίας Σαράν

πάρχατο θεάρστο έργο σας...
Δρα. Αρειδής
Ληξούριον Κεφ/νίας

Ας δώρη ο αγαθός Θεός πολλοί άνθρωποι να συγκινηθούν και να βοηθήσουν. Δεν λείπουν σήμερα τά χρόνια τ'ή αγάπη των πολλών εστέ!

Ευτυχία Κουτρομπούση
Αργίριον

Φίλοι Ιεραπόστολοι

Ακούσαμε γιά τό δύσκολο έργο σας από τόν καθηγητή μας κ. Κωστόπουλο και εθαυμάσαμε και σας και τούς καθηγούμενους αδελφούς μας και εδούσαμε τό Θεό που επεκτείνει τό εργάσιμω σπητριάς στά πέρατα τής Οικουμένης γιά να ανατείλη τής αληθινής Θεογνωσίας τό φώς και εκεί που στέκει ο σκόθος...

του Λυκείου Γυμνασίου Πύλου

Είμαστε με όραση από «Χαρούμενες αγωνίστριες». Όλες μαθήτριες τού Γυμνασίου. Με τήν εύκαιρία τής εβδομάδας τής Ιεραποστολής είδαμε μερικές εικόνας τ'εσάς και τ'εσάς μαύρους αδελφούς μας και καταλάβαμε πόσο άδικες είμασταν που παραπαύομε δέν τούς σκεφθήκαμε καθόλου!

Χαρούμενες Αγωνίστριες
Αλεξάνδρεια Ημεθώρας

...Και πάλιν οι ασθενοειδών θαλάμων 4 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΩΝ Αθηνών Τζαιλόφειοι με αγάπη και χάρα γιά τό Πάσχα, μέτρησαν τό κομμάρι τους 3.600 γιά έν άποκκίνο αυγό γιά τά παιδάκια τού Ζαΐρ και παρακαλούμε να τά δεχθήτε.

...Μ' όλη μας τήν αδελφική αγάπη και τό σέβας που σας έχουμε, σας στέλνομε αυτή τήν ενίσχυση γιά τίς ανάγκες που έχετε στό δύσκολο έργο σας. Ακόμη σας εύχόμαστε να τά κορίτσια καλή δύναμη και ο Κύριος να σας δίνει ρώτησή.

Μας γράφουν

Θερμά συχαρητήρια σας στέλνω γιάτί συνεχίζετε δραστήρια και με Ιεραποστολική φλόγα τήν ουσιαστική βοήθεια τής εσωτερικής Ιεραποστολής και πρως τίς περιοχές που διαδίδεται ή Ορθοδοξία και πρως τήν πατρίδα μας, με τήν να καλύτερησε αυτό τό πνεύμα που τούτε μας κρηιάζεται σήμερα.

Ρ.Κ. Καραγιάννου
Θεσσαλονίκης

Με μεγάλη μου χαρά διάβασα από μία φίλη μου τ' «Φώς των Έθνών» με τό ωραίο και πλούσιο περιεχόμενό του γιά τό οποίο και σας συχαίρω. Επιθυμώ πολύ να είμαι συνδρομητρια του... Σας αξίζει ένα μεγάλο ευγε γιά τήν προσπάθειά σας.

Καίτη Κονάνη
Κορίνθος

Διάβασα τό περιοδικό σας και είδα στις φωτογραφίες τ'α Ορθόδοξα Χριστιανόπουλα αδελφία μας και τούς ιερείς κάτω στην Αφρική και δάκρυστα διαβάζοντας τόν τίλον που έχουν να δεχτούν τόν Χριστόν... και οι ιερείς εργάζονται χωρίς εσθόν γιά τήν εξαπλώσιν τού λόγου τού Θεού...

Αγγελική Αύλωνίτου
Η.Π.Α.

...Η όλη εμφάνιση τού περιεχομένου τού περιοδικού είναι θαυμάσια και είνε ο Κύριος ημών να σας εύλογη πλούσια

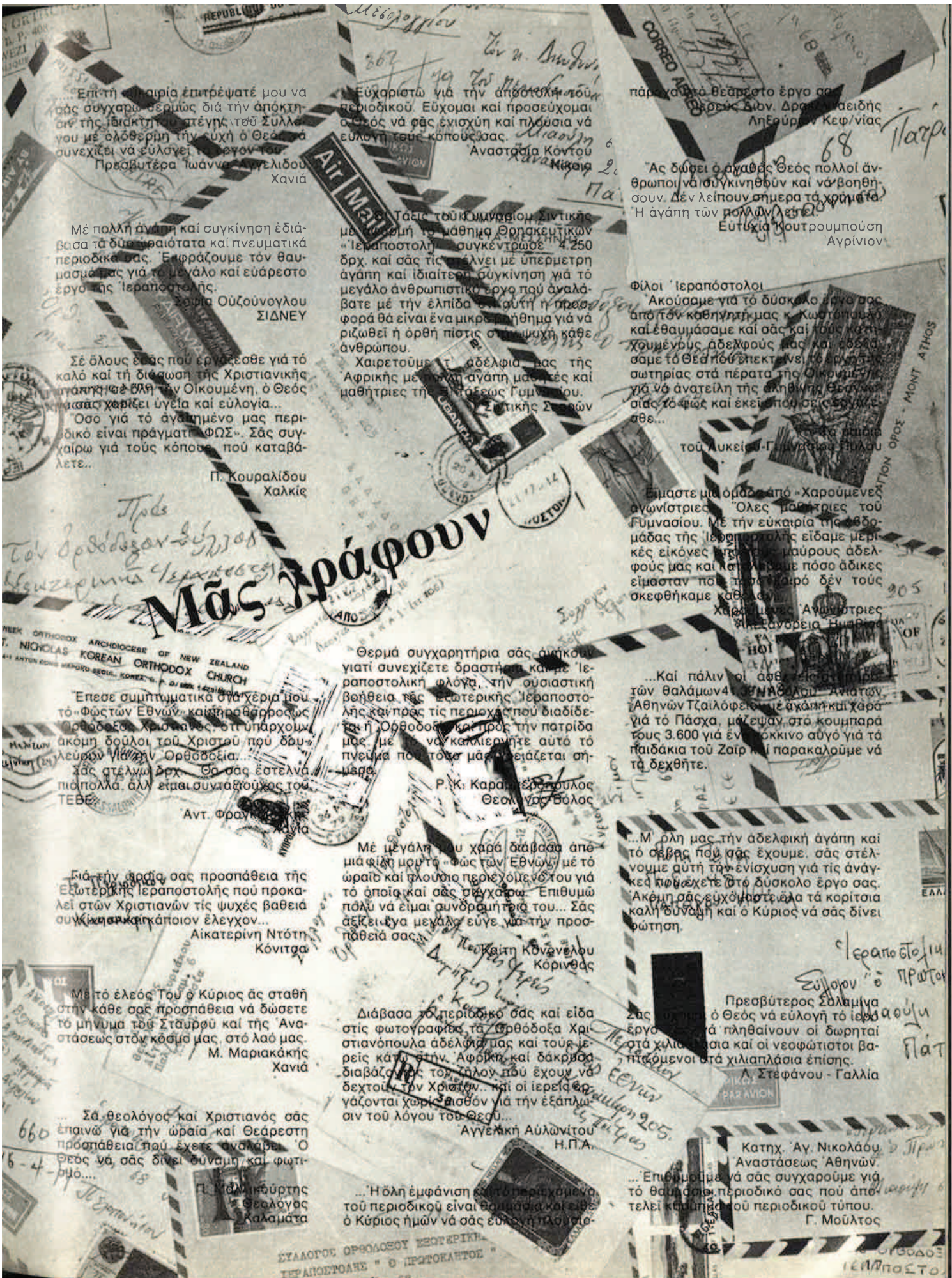
Πρεσβύτερος Σαλαμίνα
...ο Θεός να εύλογη τό έργο σας...
...οι πληθαίνουν οι δωρηταί στα χιλιάδες και οι νεοφώτιστοι βαπτίζομενοι στα χιλιάδες επίσης.

Α. Στεφάνου - Γαλλία

Κατχ. Αγ. Νικολάου
Αναστάσεως Αθηνών

...Επιθυμώ να σας συχαρούμε γιά τό θαυμάσιο περιοδικό σας που άποτελεί κρηιάση τού περιοδικού τύπου.

Γ. Μούτσος

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑ

— Συνέχεια από τό προηγούμενο τεύχος

III περίοδος κάμψεως

Τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1867 οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς πήραν ἀπό τή Ρωσία τήν Ἀλάσκα ἀντί 7.200.000 δολλαρίων. Ἔως τό 1912 ἦταν ἀπλή «κτήσεις» τῶν Η.Π.Α. Ἐν συνεχείᾳ ἐγίνε Τερριτόριον καί τόν Ἰούλιον τοῦ 1958 ἀνεκηρύχθη 49η Πολιτεία τῶν Η.Π.Α. Αἱ πολιτικά αὐταῖ ἐξελίξεις, ὡς ἦτο φυσικόν, εἶχον σοβαροῦς ἀντικτύπους εἰς τήν ζωὴν τῶν ὀρθοδόξων τῆς Ἀλάσκα. Εἰς τήν συνθήκην τοῦ 1867 ἐγίνε σαφῶς λόγος διὰ τήν διασφάλισιν τῆς περιουσίας καί τῶν δικαιωμάτων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μετά τήν προσάρτησιν ὁμως εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀλάσκα διεῖδυσαν ποικίλες προτεσταντικές καί καθολικές ἱεραποστολές.

Συμφώνως πρὸς στατιστικάς ρωμαιοκαθολικῶν πηγῶν, τόν Ἰούνιον τοῦ 1958 ὑπῆρχον τῶν Ἀλάσκα 29.500 πιστοὶ ὑπὸ 2 ἐπισκόπους καί πολλοὺς ἱεραποστόλους.

Διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν νέων συνθηκῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ μητροπολίτου Ἰννοκεντίου, ἡ Ἀλάσκα καί τὰ νησιά τῶν Ἀλεούτων ἐγίναν ἀνεξάρτητη ἐπισκοπή ὑπὸ τόν ἐπίσκοπον Ἰωάννην. Τό 1872 ὁ Ρώσος ἐπίσκοπος διὰ νά παρακολουθῆ καλύτερα τίς Ρωσικῆς κοινότητες, ποῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν νά διαμορφώνονται ἀπό Ρώσους μετανάστες στήν Καλιφόρνια (Η.Π.Α.), μετέφερε τήν ἔδρα του στόν Ἅγιον Φραγκίσκο. Τό 1876 τόν ἐπίσκοπο Ἰωάννη ἀνεκάλεσαν εἰς τήν Ρωσίαν καί μέχρι τό 1879 ἡ ἐπισκοπή ἦταν δίχως ἐπίσκοπο. Τήν ἐπισκοπή ἀντιπροσώπευε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βλαδίμηρ (Yes Τεμογ). Τό 1879 ὁ Νέστωρ (Zakki) ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος τῶν Ἀλεουτίων νήσων καί Ἀλάσκα. Εἰς τὰς 30 Ἰουνίου 1882 ταξιδεύων εἰς τό πλοῖο «Ἅγιος Παῦλος» διὰ τόν Ἅγιον Μιχαήλ (St. Michael) ἐπνίγη. Ἀπό τό 1882 μέχρι τό 1888 τοποτηρητής τῆς ἐπισκοπῆς Ἀλάσκα ἦταν ὁ Μητροπολίτης Ἰσίδωρος τῆς Ἁγίας Πετρούπολεως. Τό 1888 ὁ Βλαδίμηρ (Sokotoysky) ἐχειροτονήθη νέος ἐπίσκοπος Ἀλεουτίων καί Ἀλάσκα.

Ὁ ἐπίσκοπος Βλαδίμηρος ἔφερε ἀπό τήν Ρωσίαν 22 ἀνθρώπους ἱερεῖς, διακόνους, καί ἀναγνώστας. Στίς 21 Σεπτεμβρίου 1891 ὁ Νικόλαος (ΖΙΟΡΟΥ) ἐποποιήθη ὡς ἐπίσκοπος Ἀλεουτίων καί Ἀλάσκα. Τό 1898 τόν ἐπίσκοπον Νικόλαον τόν μετέθεσαν εἰς τήν Ρωσίαν ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Τυρ.

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1891 καί 1898, ὅπου ἐπίσκοπος ἦταν ὁ Νικόλαος ἔκανε πολλά διὰ τήν καλυτέρευσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλάσκα π.χ. τό 1870 ἦταν μόνο 4 ἱερεῖς ἀλλά κατά τήν ἀναχωρήσιν του διὰ τήν Ρωσίαν ἦταν 16 ἱερεῖς, 43 σχολεῖα τῆς ἐκκλησίας καί δύο ἱερατικά σχολαῖ, μία εἰς τήν Οὐναλάσκαν καί μία εἰς τήν Σίτκα. Τό 1902 ἦταν 16 ἐνορίες, Sitka Tunean, Killisnoo, Nuchek, Kenai, Kodiak, Afognakwunga, unalawkaW St. George Island, St Paul Island, St. Michael Kwirkrah Mission (Ruwwan Mission on the Unkon) Kuskowim and Nushagak. Ἐπίσης καί 60 παρεκκλήσια Ἡ ἐκκλησία εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Παύλου τῆς Σερβίας ἀνηγέρθη εἰς τήν πόλιν Douglas, κοντά εἰς τό Ζγνεαν, ἀπό Σέρβους, οἱ ὅποιοι εἰργάζοντο εἰς χρυσορυχεῖα.

Τό 1902 ἦσαν 17 ἱερεῖς, 1 διάκονος καί 12 ἀναγνώσται. Ἐξυπηρετοῦν τούς 11.758 ὀρθόδοξους τῆς Ἀλάσκα, ἀπό τούς ὁποίους 87 ἦσαν Ρῶσοι, 2257 ἦσαν Κροεῖλ (Croelew) 2.147 ἦσαν Θλίγγητες (Thlingits) 2.406 ἦσαν Ἀλεούτοι, 4.839 ἦσαν Ἐσκιμῶι καί 22 ἀλλόφυλοι. Ἦσαν 5 ὀρφανοτροφεία εἰς τήν Σίτκα 1 εἰς τήν Οὐναλάσκαν, 2 εἰς τήν Νουτσέκ καί 2 εἰς τήν Κοντιάκ.

Ὁ Ἐπίσκοπος Τίχων (belayin) διεδέχθη τόν ἐπίσκοπον Νικόλαον τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1898 καί διοίκησε ὡς τό 1907. Μέχρι τό 1900 ὁ ἐπίσκοπος Τίχων ἐκράτησεν τόν τίτλον του ὡς ἐπίσκοπος τῶν Ἀλεουτίων καί Ἀλάσκα. Ὅμως, ὅταν προήχθη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ νέα ἐπισκοπή μετωνομάσθη ἀπό «Ἐπισκοπή τῶν Ἀλεουτίων νήσων καί Ἀλάσκα» εἰς «Ἀρχιεπισκοπήν Ἀλεουτίων νήσων καί Βορείου Ἀμερικῆς». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τίχων ἐξυπηρετήσε τήν

Ἀμερικὴν μέχρι τό 1907 ὅποτε μετετέθη εἰς τήν Ρωσίαν. Τό 1905 ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπό τόν Ἅγιον Φραγκίσκον μετεφέρθη εἰς Νέα Ὑόρκη.

Ὁ ἐπίσκοπος Ἰννοκέντιος (rust nsk) ἐχειροτονήθη εἰς τὰς 14 Σεπτεμβρίου 1907 ὡς βοηθός ἐπίσκοπος Ἀλάσκα μέχρι τό 1909. Τόν Ἰννοκέντιον διεδέχθη ὁ ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος (nemciowwk) ὡς ἐπίσκοπος Ἀλάσκα. Τό 1916 ὁ Φίλιππος (Strayitsk) ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Ἀλάσκα, ἀνεχώρησε ἀπό Σίτκα. Τό 1917 διὰ νά μετᾶσχη εἰς τήν Πανρωσικὴν ἐκκλησιαστικὴν σύνοδον εἰς Ρωσίαν. Δυστυχῶς δέν μπόρεσε νά ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλάσκα διότι ἐγίνε ἡ Ρωσικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1917.

Τό 1917 ὑπῆρχαν 18 ναοί, 72 παρεκκλήσια καί 1 ὀρφανοτροφεῖον, ὅλος δέ ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀλεουτίων ἦταν Ὀρθόδοξος. Ἡ μπολσεβικικὴ ἐπανάστασις ἀνέκοψε τήν διεῖδυσιν τοῦ Φωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν Ἀλάσκαν. Τό 1934 ἡ Ὀρθόδοξος ἱεραποστολὴ διωργανώθη ἐκ νέου. Ἐδημιουργήθησαν δύο ὑποεπισκοπαὶ εἰς Σίτκαν καί Οὐναλάσκαν καί ἕνας ἱεραποστολικὸς σταθμὸς εἰς τήν μακρινὴ ἐνδοχώρα τοῦ βορρᾶ, ὑπὸ τήν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Προτσώρωφ μέ κέντρον τό Ἰκογκμούτ, πλησίον τοῦ Γιούκωνος ποταμοῦ.

Τό 1938 ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀλάσκα ἤριθμεῖ 8.000 Χριστιανούς Ὀρθόδοξους διηρημένους εἰς 16 κοινότητες, τὰς ὁποίας διηύθυναν μερικοὶ Ρῶσοι ἱεραπόστολοι, τρεῖς Ἐσκιμῶι καί τρεῖς μιγάδες ὑπὸ τόν βοηθόν ἐπίσκοπον Παντελέεφ.

Ἡ ἔλλειψις ἱερέων, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εἶχεν δυσαρέστους συνεπείας διὰ τὰς διεσκορπισμένας εἰς τήν ἀπέραντον ἀρκτικήν χώραν ὀρθόδοξους κοινότητες. Οἱ πιστοὶ ἔμειναν ἀκαλλιέργητοι, ἀρκετοὶ διέφθυσαν εἰς προτεσταντικὰς ἢ ρωμαιοκαθολικὰς κοινότητας. Ἡ μεγάλη ὁμως μάζα ἔμεινε μέ ἐκπληκτικὴν ἀντοχὴν προσηλωμένη εἰς τήν ὀρθοδοξίαν.

Τό 1959 ὑπῆρχον 15 ἐνορίαι, διοικούμεναι ἀπό πιστοὺς ἡλικιωμένους

ιερείς. Τό 1959 έκτίσθη εἰς Ancho-
rage καί ὁ πρῶτος ἑλληνικός ναός μέ
150 πιστούς διαφόρων ἔθνικοτήτων.
Ρώσοι, Σέρβοι, Ἕλληνες, καθώς καί
ἰθαγενεῖς Ἀλερῦτοι, Ἑσκιμῶι, καί
Ἰνδιάνοι, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τήν
περιοχήν, συνεργάζονται ἀδελφικώ-
τατα διά τήν συνεχή πρόοδον τῆς
ὀρθοδόξου κοινότητος.

ΙΥ σύγχρονος κατάστασις

Κατά τή διάρκειαν τῶν τελευταίων
30 ἐτῶν ὅλοι σχεδόν οἱ νέοι μετανά-
σταί εἰς τήν Ἀλάσκαν ἦσαν προτε-
στανταί, ἕνα μικρό ποσοστό Ρωμαιο-
καθολικοί καί συνεχῶς αὐξανόμενον
ἀριθμόν οἱ Οὐνίται. Πολλοί ἀπό τούς
Ὀρθοδόξους ἰθαγενεῖς ἔχουν ἔλθει
εἰς γάμον μέ αὐτούς τούς νεοφερ-
μένους καί ἔχουν δεχθεῖ τόν πῖο
«μοντέρνο» προτεσταντισμό. Τό γε-
γονός αὐτό καί ὁ ἐντατικός προση-
λυτισμός ὀρθοδόξων ἰθαγενῶν ἐκ
μέρους προτεσταντῶν ἔχει πράγματι
δημιουργήσει μέαν ὀπισθοδρομησιν
εἰς τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐξακο-
λουθεῖ νά ἐπηρεάζει πολύ τή ζωή
πολλῶν ἀνθρώπων. Σέ πολλά σπίτια

καίνε ἀκόμη σέ εἰκονοστάσια τά ὀρ-
θόδοξα κανδήλια.

Σέ διάφορα σημεῖα τῆς Ἀλάσκας,
ποικίλα ὀρθόδοξα μνημεῖα ἐξακο-
λουθοῦν νά ὑπενθυμίζου τήν εὐλο-
γημένη ἱστορία τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς
τήν χώραν.

Παρ' ὅλας τάς καταγίδας, ἡ φωνή
τῆς Ὀρθοδοξίας ἐξακολουθεῖ νά
ἀκούεται εὐκρινῶς εἰς τήν χώραν
τῆς ἀπεράντου λευκῆς σιωπῆς. Ἄν
ἐλύετο ἡ παράδοξος σιωπή τῶν ἀνά
τόν κόσμον Ὀρθοδόξων εἰς τάς ἀπε-
γνωσμένας αἰτήσεις βοήθειας τῶν
μικρῶν ἱεραποστολικῶν Ἐκκλησιῶν,
ἂν οἱ χριστιανοί τῶν θερμότερων
κλιμάτων ἔπαυον νά ἀντιμετωπίζου
παγερώς τάς ἐκκλήσεις τῶν «ἐλαχί-
στων ἀδελφῶν» τοῦ Πόλου, οἱ ὅποιοι
λιμοκτονοῦν ἀπό πείνα καί δίψα γιά
τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀσφαλῶς μία
νέα, ἀνέστερος ἡμέρα θά ἀνέτελλε
διά τήν Ὀρθοδοξίαν εἰς τήν «Χώραν
τοῦ ἡλίου τοῦ μεσονυκτίου».

Σήμερον ἡ ἱεραποστολή τῆς Ἀλά-
σκας ἔχει 97 ναούς καί παρεκκλήσια,
1 ἐπίσκοπον, 20 ἱερείς, 3 διακόνους,
5 ὑποδιακόνους, μία μοναχή.

Τέλος
Διάκονος, Νεκτάριος Κέλλης

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

- Οἱ καθολικές ἱεραποστολές τῆς
Ἀφρικῆς ἀριθμοῦν σήμερα 1.440
στελέχη, ἀπό τά ὅποια 1.290 εἶναι
ιερείς καί εἴκοσι περίπου ἐπίσκοποι;
- Κατά τό ἔτος 1979 οἱ πρόσφυγες,
πού βρίσκονται σ' ὅλη τήν Ἀφρικα-
νική ἡπειρο ἀνέρχονται σέ 4 ἑκα-
τομμύρια;
- Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀφρικῆς ἀνέρχον-
ται σέ 82.100. Ὑπάρχουν Ν. Ἀφρική
50.000, Ζάμπια 2.000, Καμερόν
1.200, Αἴγυπτος 8.000, Ζαῖρ 2.000,
Αἰθιοπία 1.000, Ροδεσία 7.000, Λιβύη
4.000, Μαλάουῖ 1.000, Οὐγκάντα 10,
Μαδαγασκάρη 1.400 καί Μαρόκο,
Μοζαμβίκη, Νιγηρία, Τανζανία,
Μπουρούντι ἀπό 1.000;
- Ἡ καθολική ἐκκλησία διέθεσε τό
1979 γιά ἱεραποστολικά ἔργα τό πο-
σόν τῶν 420 ἑκατομμυρίων δρα-
χμῶν;
- Στήν Ἰαπωνία ὑπάρχουν 40.000 Ὀρ-
θόδοξοι καί 400.000 Καθολικοί; Ἡ
Ἁγία Γραφή εἶναι πρώτη σέ πωλή-
σεις (Best-seller) καί ἔχουν πωληθεῖ
μέχρι σήμερα πάνω ἀπό 150 ἑκατομ-
μύρια βιβλία τά τελευταῖα ἑκάτο
χρόνια; 1.000 βιβλιοπωλεῖα πωλοῦν
τήν Ἁγία Γραφή;

Γράμμα ἀπό Λουμπουμπάσι

Ἐβδομάδα νά διέλθετε ἐν κατανύξει καί τό Ἅγιον
Πάσχα μέ υἱεῖα καί εὐλογία παρά Κυρίου.

Ὁ ἐν Πρεσβυτέροις ἐλάχιστος
π. Ἐλευθέριος Σγολόμβης

Λουμπουμπάσι, τῆ 15-4-79

Πρός τόν Σύλλογον
Ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»
Πάτρας

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Χθές ἔλαβα τό γράμμα σας, πού μέ γέμισε χαρά,
καθώς καί τό περιοδικόν ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ, πού κάθε
φορά μᾶς ἐμψυχώνει μέ τά νέα ἀπό διάφορες χώρες.

Οἱ Ὀρθόδοξοί μας ὅταν τό βλέπου, κάθε φορά,
πολύ χαίρονται μαθαίνοντας, ὅτι καί ἄλλοι ἄνθρω-
ποι, σέ ἄλλες χώρες ἀγωνίζονται τόν ἴδιον μέ μᾶς
ἀγῶνα. Ἀπό τό ραδιοφωνικό σταθμό τοῦ Λουμπουμ-
πάσι ἀκούγεται ἀπό τήν πρώτη Ἀπριλίου καί ἐντεῦ-
θεν ἡ φωνή τῆς Ὀρθοδοξίας.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Κεντρῶς
Ἀφρικῆς κ.κ. Τιμοθέου, οἱ κατηχηταί ἔκαναν πολύ
μεγάλες προσπάθειες σ' αὐτόν τόν τομέα.

Ἐπίσης πολύ βοήθησε σ' αὐτή τήν ἐργασία ἕνας
δημοσιογράφος Ζαῖρινός, ὀνομαζόμενος Καγιέμπε,
ἔχει μιλήσει μέ τόν Σεβασμιώτατο. Δόξα τῷ Θεῷ ὅλο
καί κάτι γίνεται. Προχωροῦμε σιγά σιγά, μικρές οἱ
δυνάμεις μας.

Ἐλαβα τά χρήματα καί σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ.
Σᾶς ἐσωκλείω τήν ἀπόδειξη.

Εὐχομαι εἰς ὅλους τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην

—Ὁ π. Ἐλευθέριος Σγολόμβης ἐρημέριος τῆς Ἑλληνικῆς κοινό-
τητος τοῦ Λουμπουμπάσι, στό Ναό τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Κα-
τούμβα, λίγο μετά τό βάπτισμα μικρῶν παιδιῶν.

ΔΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΑ

Κάπου-κάπου από την Ελλάδα μά και από άλλες μακρινές χώρες (Αυστραλία, Καναδά, Γερμανία) οί όμογενείς μās στέλνουν δέματα μεταχειρισμένου ρουχισμού γιά τούς έδω Όρθοδόξους αδελφούς μας άλλοτε σέ άρκετά καλή κατάστασι και άλλοτε σέ άρκετά κακή κατάστασι.

Τίς περισσότερες φορές συμβαίνει τό δεύτερο. Μά έδω όλοι από παληά ρούχα είναι πλούσιοι.

"Επειτα πλείστα όσα άπ' αυτά είναι άκατάλληλα γιά τόν τόπο αυτόν. Παλλά λ.χ. ή και σακάκια χονδρά ή άλλα βαρειά ρούχα δέν φοριούνται στο θερμό τροπικό κλίμα.

Και άς πούμε και τουτο, πώς γιά νά τά παραλάβωμε έχομε ούκ όλίγες δυσκολίες, μās ζητούν φόρους πού πολλές φορές φτάνουν στην άξία τών άποστελλομένων.

Άπό την Πάτρα κάποιος -ας μή αναφέρωμε τό όνομά του- πρό έτών μās έστειλε κάμποσα καινούργια κουστούμια. Άπό τή Σύρο πρό μηνών ώσαύτως παιδικά καινούργια έκτακτα ρουχάκια ραμμένα από τίς Κυρίες εκεί τής πόλεως.

Αυτά τά γράφουμε, όχι γιά νά συγκρίνωμε ή νά παραπονεθούμε. Θάταν ντροπή μας! Ούτε γιά νά ζητήσωμε. Άλλοίμονο! Άλλά **γιά νά εύχαριστήσωμε ΟΛΟΥΣ** θερμώς, είτε παληά στέλνουν, είτε καινούργια γιατί όλοι έκδηλώνουν την αγάπη τους προς την Ήεραποστολή στα Έθνη και τούς Όρθοδόξους έδω αδελφούς μας και μπαίνουν σέ κόπους και φροντίδες και έξοδα και τά γνωρίζομε και μένομε πολύ υποχρεωμένοι.

Χ.Π.

Ο ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΔΡΟΥΣΗΣ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΤΟ ΠΕΚΙΝΟ

Ο πρώτος Έλληνας Ορθόδοξος Ιερωμένος, που έπεσκέφθη από πολλών ετών την Κίνα, ήταν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ανδρούσης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (Γιαννουλάτος) καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, που έφτασε εκεί την Μεγάλη Δευτέρα.

Ο Θεοφιλέστατος παρέμεινε στο Πεκίνο οκτώ μέρες, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις θρησκευτικές ανάγκες της εκεί Ορθοδόξου κοινότητας, κατά την διάρκεια της Μεγάλης έβδομάδας και να τελέσει την Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η είδηση μεταδόθηκε από το πρακτορείο ειδήσεων «ΝΕΑ ΚΙΝΑ».

Ο Π. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΤΡΑΜΠΑΣ

Στις 27-4-79 έφτασε από την ΚΟΡΕΑ ο π. Σωτήριος Τράμπας και θα παραμείνει στην Ελλάδα με κανονική άδεια.

Ως γνωστόν, ο π. Σωτήριος βρίσκεται στην Κορέα από τον Νοέμβριο του 1975. Παράλληλα με τα άλλα του καθήκοντα έπεδόθη, με την βοήθεια γλωσσολογικών συνεργατών του, στην έκδοσι ορθοδόξων βιβλίων στην κορεατική γλώσσα.

Από το 1977 μέχρι σήμερα εκδόθηκαν τα κάτωθι:

1. «Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ»
2. «ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟΝ»
3. «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ-ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ 1977, 1978 και 1979»
4. «Ερμηνεία Συμβόλου Πίστεως»
5. «Ερμηνεία Κυριακής Προσευχής»
6. «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»
7. «ΤΑ Ι. ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΑΓ. ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ - ΑΓ. ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ»
8. «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ»
9. «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ»
10. «ΒΑΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ» και τέλος
11. Έπ' ευκαιρία των εγκαίνιων του Ίερού Ναού Άγ. Νικολάου την 24η Σεπτεμβρίου 1978 μεταφράσθη στην κορεατική και εκκυκλοφόρησε σε πολυγραφημένο τεύχος ή «ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ».

Νεοφώτιστος Κορεάτης με τον Ανάδοχό του κατά την Ί. Ακολουθία της Βαπτίσεώς του στον Ί. Ναό του Άγ. Νικολάου. Ο άσημνος βαπτιστικός σταυρός, που φοράει ο νέος αδελφός μας, είναι δώρο από την Ελλάδα.

Ιεραποστολικά

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Στις 17-3-79 έφτασε στην Αθήνα από τη Ρωσία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεντρίας Αφρικής κ. Τιμόθεος Κοντομέρκος.

Ο Σεβασμιώτατος είχε μεταβεί στην Ρωσία πρό τριμήνου και παρέμεινε σε Νοσοκομείο όπου υπέστη λεπτή και λίαν επικίνδυνη έγχειρησι. Θα παραμείνει επί δίμηνον ακόμα κλινήρης έως ότου αποθεραπευθεί τελείως και μπορέσει και πάλι να βαδίσει.

Τού εύχόμεθα γρήγορη ανάρρωσι ώστε με νέες δυνάμεις και τελείως υγιής να αναλάβη εκ νέου τα καθήκοντά του στη μητροπολιτική του έδρα.

«Η ΒΙΒΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ΘΕΜΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

«Η Βίβλος και ο Ευαγγελισμός στην Αφρική» ήταν τό θέμα του «ΒΙΒΛΙΚΟΥ Συμποσίου» στο Ναϊρόμπι της Κένυας.

Τό Συμπόσιο διοργανώθηκε από την παγκόσμια Βιβλική Έταιρεία με την συνεργασία του συμβουλίου Εκκλησιών της Αφρικής.

Ο άληθινός Ευαγγελισμός, γράφει τό μήνυμα του Συμποσίου αρχίζει από την προσωπική μας μεταστροφή, γιατί δέν είναι δυνατόν να κηρύξουμε στους άλλους τό Χριστό, αν δέν τόν έχουμε μέσα μας. Μόνο μ' αυτό τόν τρόπο θά είναι ωφέλιμος από κάθε άποψι, πνευματική, ήθικη, φυσική και υλική. Υποστηρίχτηκε επίσης ή ανάγκη συνεργασίας όλων των έργατών του Ευαγγελίου.

- Η συνεργασία αυτή μπορεί ιδιαίτερα

να κατορθωθεί στά μέσα ραδιοφωνίας και τηλεόρασεως, που έχουν τεράστια σημασία στό έργο του Ευαγγελισμού, ιδιαίτερα στην Αφρική, όπου υπάρχουν ακόμα πολλοί αναλφάβητοι. Στό συμπόσιο έλαβαν μέρος 60 έρμηνευτές της Αγίας Γραφής, από 26 χώρες της Αφρικής.

«ΣΥΝΑΝΤΗΣΙ ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ»

Τό Συμβούλιο των εκκλησιών της Αφρικής (CETA) ανέλαβε να οργανώσει την πρώτη «Συνάντησι κορυφής» όλων των πνευματικών ήγετών των Χριστιανικών Εκκλησιών της Αφρικής.

Η συνάντησι αυτή θά πραγματοποιηθή περί τά μέσα του έτους και μεταξύ των άλλων θεμάτων τά όποια θά συζητηθούν θά είναι και τό θέμα των πολλών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην μαύρη ήπειρο.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τόν Φεβρουάριο συνήλθε στη Γενεύη υπό την προεδρία του Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσοστόμου ή Διορθόδοξη Έπιτροπή για την προώθησι του διαλόγου της Ορθοδόξου Εκκλησίας μετά των αρχαίων Ανατολικών Εκκλησιών (Κοπτικής, Συριακής, Αρμενικής και Αιθιοπικής).

Ως γνωστόν, οι παραπάνω εκκλησίες θεωρούνται μονοφυσικές Εκκλησίες, αλλά υποστηρίζεται από πολλούς θεολόγους ή γνώμη, ότι ή διαφορά τους με την Ορθόδοξη Εκκλησία όφείλεται περισσότερο στην φραστική απόδοσι του δόγματος.

ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Ο Θεοφιλέστατος επίσκοπος Ναυκράτιδος Θεόδωρος Ναγκιάμα στις 2 Φεβρουαρίου 1979 έγκαινιάσε μία νέα Όρθοδοξη ένορία στα δυτικά της Ουγκάντα και της έδωσε τό όνομα της Υπαπαντής. Ήδη άρχισε κατήχησι και σε άλλες τέσσερες ένορίες, οι όποιες κατ' επανάληψι έχουν εκφράσει τήν επιθυμία νά έλθουν στους κόλπους της Όρθοδοξίας.

Επίσης σ' ένα άλλο χωριό, πού λέγεται Τάντα έχουν βαπτισθεί άνω τών 50 ατόμων και πρόκειται νά γίνει ή ένορία της Αναστάσεως.

Στό χωριό αυτό ή παράδοσι αναφέρει ότι ο θάνατος μέ τό όνομα Ακωμπυλί (Πανώλης) βρήκε τρύπα και μπήκε στον Άδη άπ' όπου καλεϊ κάθε φορά όποιον θέλει και τόν ακολουθει. Εκεί λοιπόν, άφοϋ ή παράδοσι αναφέρει, ότι ήταν ή είσοδος του θανάτου ο Θεοφιλέστατος έσκέφθη νά γίνη ή ένορία της Αναστάσεως για νά τονίση πώς, όσους θά πάρη ο θάνατος, πρόκειται νά αναστηθούν. Τό χωριό εύρίσκεται σε ώραία τοποθεσία πάνω σε ένα βουναλάκι και από κάτω έχει πολλά τρεχούμενα νερά μέ πολλή ξυλεια όλων τών ειδών.

Ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Ναυκράτιδος κ. Θεόδωρος Ναγκιάμα, περιστοιχόμενος από ιθαγενείς κληρικούς και νέους της Όρθοδόξου Ένορίας.

ΚΙΝΑ

Άνοιγμα προς τούς θρησκευόμενους Κινέζους πραγματοποιεί ή μετά-Μαοϊκή ήγεσία, στην ΚΙΝΑ. Άνάμεσα στις χιλιάδες τών αντιπροσώπων, πού συμμετέχουν στην Πέμπτη Λαϊκή Έθνοσυνελευσι και στη Συμβουλευτική Διάσκεψι, υπάρχουν για πρώτη φορά όνόματα πολλών Χριστιανών λαϊκών και κληρικών

Η θρησκευτική ζωή, πού βίαία πολεμήθηκε από τό 1949, όταν οι κομμουνιστές κατέλαβαν τήν έξουσία σήμερα φαίνεται νά ξαναγεννιέται και μπορεί κανείς νά έλπίζη, ότι/στό προσεχές μέλλον θά υπάρξη μία έλευθερία στις θρησκευτικές πεποιθήσεις τών Κινέζων. Επίσης για πρώτη φορά από τό 1949 ή τηλεόραση της ΚΙΝΑΣ μετέδωσε τά Χριστούγεννα Έκκλησιαστικούς ύμνους από τήν Όρθόδοξη Έκκλησία, Εϋχή όλων μας είναι οι έκπομπές αυτές νά πολλαπλασιασθούν για τήν τόνωσι τών Όρθοδόξων πυρήνων. Υπάρχουν παλαιότερες μαρτυρίες, οι όποιες μάς αναφέρουν, ότι οι Όρθόδοξοι στην ΚΙΝΑ ήσαν περίπου 20.000 μέ επικεφαλής έντοπίους επισκόπους. Έχουμε τήν έλπίδα ότι και σήμερα θά υπάρχουν μεμονωμένες ομάδες Όρθοδόξων Χριστιανών.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η έβδομάδα από 11 έως 17 Μαρτίου όρίσθηκε από τήν διαρκή Ίερά Σύνοδο σαν «Έβδομάδα Έξωτερικής Ίεραποστολής.»

Γιά τήν προβολή του όλου έργου της Έξωτερικής Ίεραποστολής και για τήν ανάπτυξη ιεραποστολικού ζήλου πραγματοποιήθηκαν ειδικά κηρύγματα στους 1. ναούς, όμιλίες στα Γυμνάσια και κατηχητικά μαθήματα στις τρεις βαθμίδες τών κατηχητικών σχολείων. Επίσης κυκλοφόρησαν άφίσσες μέ περιεχόμενο τήν Ίεραποστολική εργασία στην Κορέα και δόθηκαν ώραίοι σελιδοδείκτες στα παιδιά μαζί μέ τόν Ίεραποστολικό φάκελο.

Γιά τήν ένίσχυσι του όλου Ίεραποστολικού έργου έγιναν έρανοι σ' όλους τούς ιερούς ναούς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Από τό γραφείο Έξωτερικής Ίεραποστολής δημοσιεύτηκε ο συνοπτικός οικονομικός άπολογισμός του έτους 1978.

Τά έσοδα άνέρχονται σε 7.365.296 δραχμές.

Από τό ποσό αυτό τά 5.899.590 δραχμές προέρχονται από δωρεές και τόν έτήσιο έρανο της Ίεραποστολής. Τό 1.465.706 δραχμές προέρχονται από τό υπόλοιπο χρήσεως του 1977. Τά έξοδα άνέρχονται στο ποσό τών 4.606.850 δραχμών.

Σ' αυτά περιλαμβάνονται:

2.113.724 δραχμές βοήθεια εκκλησιών ΑΦΡΙΚΗΣ και ΚΟΡΕΑΣ

1.391.724 δραχμές για ύποτροφίες και

1.101.402 δραχμές για ιεραποστολικές εκδόσεις και γενικά έξοδα γραφείου.

Υπόλοιπο χρήσεως για τό 1979 μένει τό ποσό τών 2.758.446 δραχμών.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

Στήν έτήσια γενική Συνέλευσι τών τακτικών μελών του Ίεραποστολικού Συλλόγου μας «ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», πού έγινε στις 21 Μαρτίου 1979, πραγματοποιήθηκαν οι προβλεπόμενες από τό Καταστατικό κάθε δύο χρόνια άρχαιρεσίες, για τήν ανάδειξι τών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της Έξελεγκτικής Έπιτροπής. Η σύνθεσι μετά τήν συγκρότησι σε

σώμα του νέου Δ.Σ. έχει ως εξής:

Νικόλαος Σίμος, δικηγόρος, Πρόεδρος
Εϋαγγελία Καρασπήλιου, Άντιπρόεδρος
Δημ. Πουρνάρας, Δημ. υπάλλ., Γεν. Γραμματέυς
Άναστάσιος Ρουμελιώτης, δικηγόρος, Ταμίας
Δημ. Χρυσανθακόπουλος, αρχιτέκτων, Σύμβουλος.

Έξελεγκτική έπιτροπή:
Άθανάσιος Σπυρόπουλος, γεωπόνος
Άλέξιος Κάλλιστρος Έμπορος
Παρασκευάς Παναγιωτόπουλος, φυσικός.

